

ขอแจ้งรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3/2487

(สมัยที่) สมัยที่ 2 วันที่ 3 วันพุธที่สิบสี่ที่ 13 กรกฎาคม พุทธศักราช 2487

ที่มา	ชื่อผู้ขอแนบ	แนบอย่างไร
		10

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 3/2487 (สามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3

วันพฤหัสบดีที่ 13 กรกฎาคม พุทธศักราช 2487

และพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา 14.15 นาฬิกา.

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม 87 นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุมต่อไป

ในวาระต่อไปนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ คือ

เรื่องที่ 1 ตามที่ที่ประชุมสภา ฯ ได้ลงมติเลือกกัมมาธิการสามัญประจำ
สภา ฯ 3 ชุดเมื่อคราวประชุมที่แล้วมา เป็นจำนวน 21 นาย และมอบให้เลขาธิการสภา
เป็นผู้จัดแบ่งให้เหมาะสมเป็น 3 ชุดนั้น มตินี้ได้แบ่งแยกได้แล้ว จึงขอให้เลขาธิการ
สภา ฯ อำนวยรายชื่อกัมมาธิการประจำสภา ฯ

เลขาธิการสภา ฯ : รายชื่อกัมมาธิการสามัญประจำสภา ฯ กัมมาธิการ
สามัญชุดที่ 1 คือ

1. ร.ท. เนตร์ พูนวิวัฒน์ 2. นายพัน สุพรรณสาร 3. นายแก้ว สิงหะ
คเชนทร์ 4. นายอรุณ ทองบริโชติ 5. นายวชิ สุวรรณรักษ์ 6. นายทองพูน อังกินันท์
7. นายชอุ่ม อ่ำพุด

กัมมาธิการสามัญชุดที่ 2 คือ

1. นายเกื้อน มุนนาค 2. นายจำลอง กวาวเรือง 3. นายเขียว
วิบุลากร 4. นายเปี่ยม มุญไชย 5. นายเจียน หงสประภาส 6. ร.ท. อุต นิคม-
สุทธิ 7. นายเลื่อน พงศ์โสภา

กัมมาธิการสามัญชุดที่ 3 คือ

1. นายทองอินทร์ ภูริพันธ์ 2. พ.ศ. ชจร ชจรกลางสนาม 3. นาย...

โมรา นวดล่าง 4. นายเสวตร์ สุภระสร 5. นายสเทเน เจกสมมา 6. ร.พ. ประจวบ
มหาพันธ์ 7. นายฉิก เวชประสิทธิ์

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไป ได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า
ให้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ตั้งให้ พันเอก ช่าง ชเวงศักดิ์สงคราม วัฒนศิริ
ว่าภาวระของการสาธารณสุข ในขณะที่ประจำอยู่ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นรองนายกรัฒมนตรี
อีกตำแหน่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2487 เป็นต้นไป

อีกเรื่องหนึ่ง ได้รับหนังสือจากนายกรัฒมนตรีแจ้งว่า พันตรี ม.ส. กวี
เคชาดิวงษ์ วัฒนศิริช่วยว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม ใ้ช้อกรวมด้วยบังคับกลางออกจาก
ตำแหน่งเพื่อไปทำเป็นกิจการของวิสาหกิจเหมืองอุตสาหกรรมไทย จากที่ ตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม
2487

เรื่องที่ 4 ได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า นายวิช
ปานนนที่ไ้ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2487 และขอแจ้งด้วยความสลดใจว่า ไ้ช้ชาน
ว่า 1. นายวงศ์ กุญชรประชากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ไ้ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 12
มกราคม 2487

3. ร.ศ. ตึก รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร ไ้ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 18
มีนาคม 2487

3. นายสว่าง สนิทพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ไ้ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่
15 พฤศจิกายน 2487

4. นายวิเชียร สุวรรณศักดิ์ สมาชิกประเภทที่ 2 ไ้ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 10
มิถุนายน 2487

เมื่อมีผู้ตั้งฉิวใจไปเดื่อนี้ ตามระเบียบเคยไปว้อลัย 1 นาที ในเรื่องนั้นขอ
ชักชวนให้ท่านยื่นขึ้นเพื่อไปว้อลัยแก่ผู้ตั้งฉิวใจไป
ที่ประชุมไ้ยื่นขึ้นไปว้อลัย 1 นาที

ประธานสภา ฯ : เรื่องที่ 6 เนื่องจากนายวงศ์ อนุกุลประชากร
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ได้ลงแก่มีตามที่ได้แจ้งให้ขามแล้วนั้น บัดนี้กระทรวงมหาดไทย
 ได้แจ้งผลของการ เลือกตั้งซ่อมตำแหน่งที่ว่างซึ่งได้แก่นายไทย สวัสดิชาติ และบัดนี้
 นายไทย สวัสดิชาติได้มาประชุมแล้ว จึงขอให้ยื่นขึ้นเพื่อปัดถอนความรับผิดชอบ ขอให้
 พுகคาม "ฉัน นายไทย สวัสดิชาติ ขอพิจารณาข้อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาสาไว้
 และปัดปัดความซึ่งรับผิดชอบแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

นายไทย สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ฉัน นายไทย สวัสดิชาติ ขอพิจารณาข้อ
 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาสาไว้และปัดปัดความซึ่งรับผิดชอบแห่งราชอาณาจักรไทย
 ทุกประการ

ประธานสภา ฯ : เรื่องต่อไป สมาชิกประเภทที่ 2 ซึ่งมีชื่อต่อไปนี้ออก
 คือ

1. นายจิตร สวัสดิ์มาธิเมส นะสงขตธา
2. พ.ท. เบื้อง พรโสมณ
3. พ.ท. ตอน บุญไทย
4. พ.ท. ชม จันทร์ขัย

เรื่องที่ 7 ได้รับหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า นาย
 สงวน ทองประเสิก และนายสงวน ตูลารักส์ สมาชิกประเภทที่ 2 มีชื่อในประกาศว่าเน
 นเสิร์ก ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยชนชาติสัญ และทรัพย์สินของสัญ พุทธศักราช 2485
 ที่ประชุมรับชาน

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 พระราชกำหนดระเบียบราชการบริหารนครบาลกรุงเทพมหานคร พุทธศักราช 2487
 พุทธศักราช 2487 ของรตมบาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินพระราชกำหนดระเบียบราชการบริหาร

และรบบางกรุง เขื่อนแม่ปู๊ พุทธศักราช 2487

พุทธศักราช 2487

หลักการ

โอนพระราชกำหนดและ ระเบียบราชการบริหารบางบางกรุง เขื่อนแม่ปู๊ พุทธศักราช 2487 ให้คงอยู่และตราครุฑมีลักษณะตรา ๕๘ ของรั้วรั้วแห่งพระราชอาณาจักรไทย

เหตุผล

ตามที่โครงการพระราชกำหนดและ ระเบียบราชการบริหารบางบางกรุง เขื่อนแม่ปู๊ พุทธศักราช 2487 นั้นได้บังคับเป็นกฎหมาย ก็เพื่อให้มีผลกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบราชการบริหารของจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีอันได้เป็นอิสระ โดยรวมราชการบริหารส่วนภูมิภาคของจังหวัดทั้งสอง เป็นราชการบริหาร เกี่ยวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อความสะดวกในการ เจริญขยายที่ทำการรัฐบาล เนื่องจากสถานการณ์สงครามและโลกที่มีเหตุฉุกเฉินจึงจะ เรียบปรุงและตราครุฑแทนตราพร ให้มีดวงที่มีได้ จึงต้องตราเป็นพระราชกำหนด

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงการมหาดไทย กรุงเทพมหานคร ๒๔๘๗
พุทธศักราช ๒๔๘๗

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรของมณฑล นครหลวงบุรีรัมย์มีมติอนุมัติพระราชกำหนดกระทรวง
มหาดไทยกระทรวงการมหาดไทย กรุงเทพมหานคร ๒๔๘๗ ความความในมาตรา ๕๒
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
กำหนดกระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร ๒๔๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๗ -
พุทธศักราช ๒๔๘๗

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับโดยทั่วถึงแก่ผู้มีประการในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นอันไป

มาตรา ๓ โทษผู้ตั้งพระราชกำหนดกระทรวงมหาดไทย กระทรวง
นครหลวงบุรีรัมย์ พุทธศักราช ๒๔๘๗.

.....

.....

.....

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาศัยอริยสงฆ์

บริษัท หม่อมยง

ตราไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๘๗

แบบที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยมีเพิ่มเติมจนจัดระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดพระนคร และจังหวัดสมุทร
ในเฉพาะสมณเสนาบดีการ

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ให้พ้นทางมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา
๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนดระเบียบราชการบริหารนครบาล
กรุงเทพมหานคร พุทธศักราช ๒๔๘๗"

มาตรา ๒ ให้ใช้บังคับพระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาคจังหวัดพระนคร และจังหวัดสมุทร
บริหารเดียวกัน เรียกว่า นครบาลกรุงเทพมหานคร โดยมีคณะกรรมการจังหวัดคณะเดียว เรียกว่า
คณะกรรมการนครบาลกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔ คณะกรรมการนครบาลกรุงเทพมหานครนี้ ในประกอบด้วยข้าหลวงนครบาลกรุงเทพ
สมุทร สังกัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งแบบระชานโดยตำแหน่ง รองข้าหลวงนครบาล ผู้บังคับการจังหวัด
นครบาล ปลัดนครบาล และข้าหลวงตรวจการกรมอัยการ กับหัวหน้าส่วนราชการบริหารฝ่ายพลเรือน
ส่วนอื่น ตามที่เจ้ากระทรวงจะได้ออกสั่ง ให้เป็นเจ้าหน้าที่ประจำนครบาลกรุงเทพมหานคร
รองข้าหลวงนครบาลและปลัดนครบาล จะให้มีมากกว่าหนึ่งตำแหน่งก็ได้

มาตรา ๕ ให้ข้าหลวงนครบาลกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ขึ้นแก่ข้าหลวงประจำจังหวัดมี
ผู้แทนพลหมาย และให้มีอำนาจหน้าที่ของอัยการตามความว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วย

มาตรา ๖ มีอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดโดยมติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าหลวงประจำจังหวัด
พระนครและข้าหลวงประจำจังหวัดสมุทรให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าหลวงนครบาลกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกำหนดนี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี.

สำหรับยื่นต่อสภา

๒๕/๒๕๘๗

นายไป - ระ สมานทร วัฒนศิริช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอ
 เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้ความได้แก่ไปคามาตรา ๕๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดนี้มาแต่เดิม เพื่อให้การบริหาร
 ในจังหวัดพระนครและธนบุรีนี้ให้เป็นความสะดวกในการเตรียมการที่จะย้ายที่ทำการรัฐบาล
 เนื่องจากสถานการณ์สงครามในเมื่อมีความจำเป็น หรือว่าสภา ฯ ก็คงจะรับหลักการ
 14.20 น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : นับแต่รัฐบาลได้ประกาศ
 พระราชกำหนดนี้ออกมา คือยกสถานะจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีขึ้นเป็นนครบาลกรุงเทพ
 ธนบุรีนั้น ผมก็ได้มีความสนใจอยู่เป็นพิเศษ คือหมายความว่า เมื่อยกสถานะขึ้นเช่นนี้แล้ว
 จะมีอะไรแก่การบริหารบ้าง ความเหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอมาเพื่อความสะดวกในการ
 ขยาย ขันมือไม่เห็นเหตุผลว่า ถ้าหากว่าไม่ยกสถานะขึ้นเป็นนครบาลกรุงเทพธนบุรีแล้ว
 เดี๋ยวจะขอไปไม่ได้หรืออย่างไร นี่เป็นข้อสงสัยซึ่งเกิดขึ้น ส่วนที่ เสนอพนักงานของจังหวัด
 ซึ่งมีมาทั้งหมดนั้นก็คงข้างใหญ่ในรูปเดิม แต่ที่ เสนอเปลี่ยนแปลงไปก็คือว่าข้าหลวงนครบาล
 อำนาจเทียบเท่าอธิบดีและเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ ถ้าหากว่าเราจะสองคิดดูว่าเราจะ
 ไม่ยกสถานะขึ้นเป็นนครบาลกรุงเทพธนบุรี แต่เป็นจังหวัดพระนคร ธนบุรีนี้ ขอให้ท่านสมาชิก
 ทั้งหลายลองคิดถึงเหตุผลดูว่ามีเหตุผลแตกต่างกันอย่างไร และจะมีประโยชน์อะไร เกิดขึ้นบ้าง
 หากจะเข้าไปจนถึงไปว่า ถ้าเป็นอธิบดีแล้วก็มีอำนาจสั่งการได้เด็ดขาดรวดเร็วอย่างนั้นหรือ
 หรือว่าถ้าเป็นข้าหลวงประจำจังหวัดข้างเดิมไม่สามารถจะสั่งการงานได้ ในขั้นที่กว้าง ๆ
 เท่านี้ นี่ถึงสงสัยเหมือนกันว่าหน่วยราชการต่าง ๆ ซึ่งในเวลาชั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง
 นครบาลกรุงเทพธนบุรีแล้วส่งย้ายไปไม่ได้ อพยพไปไม่ได้ก็อย่างนั้นหรืออย่างไร นี่เป็นเหตุผล
 ที่สงสัยในเรื่องการอพยพและเรื่องยกสถานะจังหวัดพระนคร ธนบุรีขึ้นเป็นนครบาลกรุงเทพธนบุรี
 นั้น ผมไม่เห็นข้อช่วย แต่แล้วพระ ราชกำหนดก็ออกมาอีกทีโดยพระราชกำหนดอีกฉบับหนึ่ง
 ซึ่งมีลักษณะคล้าย ๆ กัน และอยู่ในระเบียบวาระประชุมคราวนี้ ก็คือยกสถานะจังหวัดพระนคร

ขึ้นเป็นนครมาจจังหวัดเพชรบูรณ์ และข้าหลวงประจำจังหวัดเพชรบูรณ์มีสถานะเทียบเท่าอธิบดี
 ครุปลงด้วยสักเก๋ไว้ ในปัจจุบันก็คือนครมาจกรุง เพชรบูรณ์ก็มีคำแห่งที่ว่าราชการชั้นพิเศษ
 เห็นขึ้นอีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดต่าง ๆ ก็เป็นรองไป เหมือนพนักงาน
 ก็ต่างงานไปความเกินไม่เต็มมีเปลี่ยนแปลงอะไร ซึ่งมีอีกสองสามคนแล้ว เปลี่ยนคนเก่าผู้ใหญ่
 คนเดียว คือมีข้าหลวงนครมาจกรุงเพชรบูรณ์ เบนรัตน์พิเศษชั้น การ เปลี่ยนแปลงขึ้นไม่เห็น
 เหตุผลว่าจะมีอะไรโยนอะไร ในนครมาจหรือย้ายอะไร เพราะว่าเป็นกรุงเทพ ๆ ก็มีสาขา
 ขึ้น ๆ รวมอยู่ที่ด้วยกันอย่างมากมาย คำกล่าวของข้าหลวงต่าง ๆ เขาไม่ร่วมมือกันแล้วนครมาจ
 นครเพชรบูรณ์จะ รมมือให้เขาขนย้ายไปไหนหรือไม่ เพราะฉะนั้นการที่จะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน
 จะตกลงในการขนย้ายหรือไม่ ไม่เป็นปัญหา ในการที่จะยกฐานะขึ้นเป็นนครมาจกรุงเทพ
 บูรณ์ซึ่งยังมีเรียกไม่คล้องกับเพราะเป็นชื่อใหม่ แต่ความจริงที่ขึ้นนี้ก็ไม่ได้ว่า เป็นของใหม่ เป็น
 ของเก่าที่มีมาแล้ว นครมาจกรุงเทพนครบูรณ์ถ้าจะตั้งจริงมาถึงในแง่การปกครองก็คล้าย ๆ กัน
 ว่าจะลงอยู่ถึงตัวกลาง แล้วจะไปในรูปแบบที่ใดเชิง หรือจะไปในรูปแบบไหนขึ้นกับมองไม่เห็น
 หนัก ที่จะต้องมาในพระ วาว่าหนักก็จริงมีคำว่า เป็นของแปลก ถ้าจะเทียบแล้วข้าหลวงนครมา
 จกรุงเพชรบูรณ์ก็เท่ากับเทศาภิบาลเก่าก่อนนั่นเอง มีอำนาจเด็ดขาดเฉพาะในจังหวัด
 พริคิน วนครั้งมีถ้าได้เกิดขึ้นในจังหวัดกลาง ๆ แล้วก็เหนืออีกต่าง ๆ ก็มันหลงแก่กันนั้น
 เอง คำใช้จ่ายในการที่เราคุมเทศาภิบาล เราคิดว่าไม่มีความสำคัญอย่างใดก็เทียบ ให้ขึ้น
 คุกกระทรวงมหาดไทยโดยตรง คือไปจะมีอำนาจตกหนักก็เกิดขึ้นอีกแต่ไม่เรียกว่า นครมาจ
 เรียกว่านครมาจเพชรบูรณ์ แล้วข้าหลวงประจำจังหวัดนครมาจเพชรบูรณ์ก็เป็นข้าราชการชั้น
 พิเศษเทียบเท่าอธิบดี เพราะฉะนั้นอธิบดีกรมต่าง ๆ ไม่จำเป็นจะต้องมีก็ได้ คือว่าถ้าจะมี
 อธิบดีหรือมีข้าราชการชั้นพิเศษขึ้นอีก เราก็ตั้งข้าหลวงนครมาจกรุงแล้วขึ้นข้าง ข้าหลวง
 นครมาจกรุง เขาก็เป็นชั้นพิเศษมีสถานะเทียบเท่าอธิบดี ไม่มีประโยชน์อะไรเลย แต่พระ
 ราชกำหนดก็ได้ออกไปแล้ว ประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับแล้ว และในทางปฏิบัติก็ได้ตั้งข้าหลวง
 นครมาจไว้แล้ว ฉะนั้นจึงขอฝากความสงสัย เกิดไว้กับรัฐบาลว่า หากจะถามว่าเพื่อความสะดวก

นอกจากนี้ยังมีในเรื่องที่จะเกิดขึ้น คือถ้าสมมติว่าในขณะที่รักษาอพยพไป
 จำงัดหัวนี้มาชนะไทยไทยที่จะมีสัมพันธภาพเอาไว้ในกำมือ พอที่จะบังคับวงงานต่าง ๆ
 ของรัฐบาลซึ่งต้องขึ้นอยู่กับนี้ในกำมือได้ สถานะของจังหวัดซึ่งเมื่อครั้งที่ได้เสนอในร่าง
 พระราชบัญญัติแล้วก็ย่อมจะทำได้โดยสะดวก เมื่อรวมใจความสั้น ๆ แล้ว ทางรัฐบาล
 พยายามจะเห็นว่าสถานะของผู้ซึ่งจะอยู่ภายหลังนั้น เมื่อถึงมรดกอันเป็นการถูกต้อง ในการให้ความ
 พอลใจแก่คนที่จะอยู่ ในการที่จะรวมรักการงาน เพื่อให้ท่านนั้นไปให้ทางสะดวกไม่ต้องห่วงใย
 เพราะขณะนั้นการคมนาคมทางไรก็ยังไม่สะดวกเท่าเวลานี้ นั่นเป็นความมุ่งหวัง ถ้ามี
 เหตุการณ์แล้ว สถานะอย่างนี้ก็จะแน่นอนจะมี แต่เพราะเหตุที่เรามีรับจัดในบัดนี้โดยไม
 รอดเหตุการณ์อย่างนั้นเสียก่อน ทางรัฐบาลได้คิดแล้ว ถ้าจะจัดทำในปัจจุบันนี้มีความ ความ
 เคยชินในหน้าที่ หรือเด็กซึ่งซึ่งเจ้าหน้าที่ได้กระทำหน้าที่จะเป็นเข้าใจอันเพิ่มเติมอย่างกรณีจักร
 ที่ตั้งแล้วนั้นไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะไม่มีการอพยพโยกย้าย เราได้พยายามเพิ่ม
 ปริมาณขึ้นมาตามอย่างที่เราเห็นแล้วว่า จึงจัดให้ทางราชการตัว เบน เกลียวอยู่เวลานี้

14.35 น.

นายของอินทร์ ภูริรักษ์ (สุภราชธานี): คำว่าที่รัฐบาลได้ขึ้นจึงร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เพราะจะกล่าวจนบัดนี้แล้ว ยังไม่ทั่วความเข้าใจโดยแจ่มแจ้งไปได้ นับแต่รัฐบาล
 ได้มีประกาศพระราชกำหนดฉบับแรกฉบับแรก ฉบับที่ ๑๕๓ ความในร่างปฏิญญาของพระราชกำหนด
 นี้ ยังไม่เข้าใจ จนกระทั่งบัดนี้ ได้มีคำสั่งแจงความหมายที่เรามาตรับตัวก็ยังไม่เข้าใจ
 อาจจะเป็นเพราะยังมีข้อสงสัยไม่ได้ ก็ขอเรียนขอจะโปรดให้สภาฯ นี้ได้ระบือถึง
 วัตถุประสงค์เสียก่อน คือว่าหลายคราวมาแล้วเราไม่ค่อยจะเข้าใจถึงวัตถุประสงค์มาตรา ๕๒ นี้ก็
 ว่าวัตถุประสงค์มันเป็นอย่างไร ฉบับนี้จะขึ้นจึงเพื่อความเข้าใจของทุกท่านทั้งทราบว่า เราจะ
 ควบคุมอาชญากรรมฉบับนี้เป็นการอนุมัติพระราชกำหนดนั้นเพียงไหนหรือไม่ ในวัตถุประสงค์
 มาตรา ๕๒ นั้นโดยมีมติไว้ข้อความชัดแจ้งว่า ในเหตุผลเงินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
 ราษฎรให้ทันพอที่จะได้ พระมหากษัตริย์จะทรงทราบพระมหากษัตริย์ให้ทันกับคดีเช่นพระราชบัญญัติ

ก็คือ ในการพิจารณาความรับผิดชอบนี้ ถึงแม้จะเป็นเรื่องซึ่งผู้ถูกพิจารณาหลายคราวแล้วก็ตาม
 อนุมัติว่าจะมีความเข้าใจของอนุมัติอย่างไรบ้างก็เรื่องหนึ่ง คือในระบอบการปกครองปัจจุบัน
 นั้น อำนาจนิติบัญญัติรวมอยู่ในที่สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นในกรณีที่พระวรวงศ์
 ท้าวเทวโสมกับแม่พระวรวงศ์มดอินทินั้นจำเป็นต้องมีคำสั่งหรือรับสั่ง คือรับมาบังคับไม่ถือโอกาส
 ในการที่จะใช้อำนาจนิติบัญญัตินั้นเองเอง ในตอนที่พลจะเปลี่ยนเสียไป) ในความของ
 รับผิดชอบมาตรา ๕๒ นั้น โคมัยอินทินั้นว่า "ในที่สุดถูกเงินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ให้นำทั้งหมัดไป" นั้นคงหมายความว่าเมื่อมีความจำเป็นในการที่จะกระทำราชการนิติ
 บัญญัติซึ่งหมัดไปไม่ถึงกับแม่ท้าวแล้ว มีความรีบร้อนซึ่งคิดว่าควรจะขอให้มีการประชุม
 สภาผู้แทนราษฎรแล้วจะเกิดผลเสียหายขึ้นแก่เรา ก็ควรจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้
 ทั่วทั้งหมัดไป เพราะฉะนั้นถ้าว่ามีกรณีซึ่งหมัดไปโดยเสด็จจำเป็นจะต้องใช้พระราชบัญญัติ
 นั้นถึงกับแม่ท้าวแล้ว รัฐบาลจะต้องพิจารณาว่าในการที่จะกระทำราชการนิติบัญญัติเรียก
 ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ถ้าผู้แทนราษฎรจะเดินทางมาประชุม เมื่อถึงวันประชุม
 นั้นแล้ว การที่จะออกพระราชบัญญัตินั้นจะเลื่อมเสีย คือไม่ทันที่คือเหตุการณ์นั้น มีชื่อว่า
 ในขณะนั้นเป็นเวลาออกสมัยประชุมแล้วรัฐบาลก็คิดว่าไม่ต้องเรียกประชุมละ ก็เห็นว่าแทน
 เวลาออกสมัยประชุมคราวพระราชกำหนดก่อนเถอะ แล้วเมื่อถึงสมัยประชุมแล้วจะออก
 พระราชบัญญัติของพระราชกำหนดนั้น ไม่ออกก่อนและไม่ใช้ความมุ่งหมายของรับผิดชอบ
 มาตรา ๕๒ นั้นเองทีเดียว ถ้าแม้ว่าเรามีกิจการหนึ่งกิจการใดที่รีบด่วนจำเป็นจะต้องตรา
 พระราชบัญญัติแล้ว รัฐบาลจะเพิกเฉยไม่เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรหาไปไม่ แต่ในกรณี
 ที่ไม่เหมาะแล้วมี รัฐบาลก็เพิกเฉยไม่เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วบอกว่าการนี้จำเป็น
 กรณีฉุกเฉิน เมื่อครั้งที่การนั้นเป็นเช่นนี้แล้ว ฉะนั้นจึงขอเรียนยืนยันถึงที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้
 ว่า แม้ว่าจะพระราชกำหนดนั้นจะใช้ไปซึ่งหมัดไปแล้วก็ตาม และแม้ว่าจะได้มีการแต่งตั้งตำแหน่ง
 นครบาลซึ่งมีสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครสถิตย์มาไว้แล้วก็ตาม แต่ในรับผิดชอบ
 มาตรา ๕๒ นั้นเอง กิจการที่แบบไปแล้วหมัดไม่กระทบอะไร เมื่อเราไม่อนุมัติพระราช

ท่านเคยได้ยินเกี่ยวกับคดีเจ้าผู้คนละเก็บหนี้เอง เพราะฉะนั้นเพื่อรักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของ
 รัชชูปถัมภ์ การที่รัฐบาลได้ประกาศพระราชอำนาจคนละเก็บหนี้โดยวิธีผูกมัดที่มีอยู่ข้างท้ายนี้ ฉัน
 เห็นว่าสภาฯ นี้ไม่เหมาะที่จะอนุมัติวิธีผูกมัดการของพระราชอำนาจมีลักษณะนั้น ๆ ทุก ๆ ฉบับที่เดียว
 ถ้าเราไม่อนุมัติพระราชอำนาจในส่วนนี้จะเป็นการที่กล่าวไว้โดยชนบทที่กลัวความศักดิ์สิทธิ์ของ
 รัชชูปถัมภ์ไว้ และรักษาชื่อเสียงความเป็นอย่างไรจึงไม่เรียกประชุม รัฐบาลไม่ได้ออกร
 เลย และถ้าจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะที่ประชุมเห็นพ้องกันว่าประชุมไม่เกิน 1
 สัปดาห์ แต่ถ้าการที่พระราชอำนาจคนละเก็บหนี้จะเกิดขึ้นในสิ่งอื่นซึ่งไม่ใช่ราชการบริหาร
 แห่งนครบาลกรุงเทพฯ เช่นเมื่อไปต่างประเทศ เราควรจะตั้งไว้เป็นกรณีพิเศษ
 พระราชทานแก่ ส่วนไหนเหตุผลว่า ๆ ไปตามที่รัฐบาลไม่ประสงค์ไปเอง แต่ถ้าหากว่าเราจะ
 มีการเสด็จเสวยเมืองหลวง ถ้าได้มีการตั้งข้าราชการพลเรือนชั้นผู้ใหญ่ไว้ประจำตำแหน่ง
 ก็จะทำให้รัฐบาลสนใจมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว ถ้าหากว่าเราจะ
 ระเบียบราชการพลเรือนเคลื่อนไปก็ได้ เพราะว่าถ้าระเบียบราชการบริหารทั่วทั้งเราใช้แบบแยก
 แบ่งส่วนแล้ว ก็คือการการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยส่วนจังหวัด กรมนครและเทศมุนี
 รัย และราชการบริหารส่วนภูมิภาค และส่วนราชการของเมืองหลวงนี้ เป็นราชการบริหาร
 ส่วนกลาง ราชการจังหวัดสูงส่งไว้ใช้กับจังหวัดนั้นแยกกันส่วน และส่วนราชการได้มีการ
 โยงย้ายราชการส่วนกลางออกไปในารถ่ายเมืองหลวงไปอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ แต่จะมีข้าราชการ
 ที่จะต้องไว้รักษาสถานที่ราชการ และรักษาลูกเมือง และส่วนภูมิภาคที่ว่า ข้าราชการส่วน
 กลางที่เมืองหลวงอยู่ก็จะต้องมาติดต่อกับราชการบริหารส่วนภูมิภาค ในกรณีเช่นนี้จึงมีจึง
 ไม่จำเป็น การจัดตั้งนครบาลกรุงเทพฯ และเทศมุนีรัยส่วนที่จะไปรักษาเมืองเพียงไร และ
 นอกจากนั้นว่าถ้าผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบาลหรือผู้แทนมาอีกแล้วกล่าวว่า เป็นการเริ่ม
 การผูกพันในการจ่ายเงินให้เงินเมืองไม่ไปเก็บเงินไปเก็บที่อื่น ๆ แล้วถ้าเรามีสมมุ
 หารเทศมณฑล วิธีการปกครองการงานของสมมุติหารเทศมณฑลได้มีการงานส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการ
 เทศบาลในปัจจุบันนี้ จึงมีวิธีการที่คล้ายกัน แล้วเห็นว่าเราได้นับกิจการส่วนท้องถิ่น

ก่อนเป็นต้นมาแล้วนั้นเพราะความกลัวว่าลูกคนเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างมาดรายกัน แล้วความ
ที่เรานี้มีข้าหลวงคุมขังเป็นข้าหลวงที่เห็นแล้ว แล้วมีเรื่องข้าหลวงคุมขัง มีปลัดกรมบาล
ขึ้นระดมคนขึ้น มีคนเข้าไปมีใจความไว้แต่ก่อนเป็นเช่นนี้แล้ว แล้วไปความที่ขังก็มีคนมาผูกพันกับ
ประจวบกับสิ่ง

ดูความนี้ จึงมีข้อไขความผู้ไปมีที่รับซึ่งเอาไปจึงไปกระดากถึงจนคนสักก็ยังมี
ของก็ยังมีอยู่มาดราย ๒๘ นี้ และข้อไขไปตรงเข้าไปก็มีมี ขยายแห่งร่างพระราชาธิบดีก็มี
นี้

แนวไป - ระ สماعيل วิธมาเล่าว่าข้าหลวงคุมขังของมหาไทย : เรื่องที่ผูกพันนี้
มีประเค็นผู้คุมขังชื่อ สอนแมลัดขึ้นเรื่องที่ว่าคนจะออกมาเป็นพระราชาเจ้ายศหรือไม่ว่า นั้นคือ
หนึ่ง จึงตัวหนึ่ง เป็นประเค็น เรื่องรูปงาใช้ตั้งขึ้นว่าจะมีคนออกมาบ้าง

ประเค็นแรกที่คนจะออกมาเป็นพระราชาเจ้ายศหรือไม่ว่า นั้น คือเรื่องเราได้เคย
ไปถึงก็มาดรายแล้ว และแม่แต่ว่าในคนหรือคนก็เคยมาดราย เราถึงเคยผูกพันว่า เรื่อง
ในคนออกมาได้ความด้วย ดังที่ข้าหลวงคุมขังมีงาไปนั้นก็ไปผูกพันได้ มาดรายเรื่องที่ไม่คน
ออกมาเป็นพระราชาเจ้ายศ เราเคยเห็นไว้ แล้วว่าเรื่องนี้จะออกมาเพียงไรหรือไม่นั้น รัฐบาล
ข้อนี้แจ้งง่าย ๆ ว่า เรื่องออกมาได้ก็เป็นเรื่องแปลกจริง ความไปก็ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
เหตุการณี่ ความเป็นมาของจะขบคิดได้ว่า เหตุการณี่ของเรานั่นแหละเป็นทางไปบ้างบางขณะ
ส่วนเรื่องมาดรายที่คนจะมีเป็นพระราชาเจ้ายศหรือไม่ว่า นั้นจึงรัฐบาลที่ ขึ้นจนแล้ว และเพื่อจะ
ให้เห็นเริ่มเกลียดอีกว่า เมื่อแต่เหตุผลเองเมื่อก่อนที่จะออกตามความนี้เอาไปขึ้นพระมหาไทย
แต่เมื่อออกตามความแล้วเราไปขึ้นเป็นพระราชาเจ้ายศ เหตุการณี่ เมื่อมีเหตุถูกเงินรัฐบาลหรือ
เมื่อระดมนี้ทั้งง่าย ฝ่ายที่เป็นพระราชาเจ้ายศไม่มีอำนาจสิ่งงานกับเหตุผล หรือถ้าจะ
ผูกง่าย ๆ ว่าคนรัฐบาลกับเหตุการณี่ที่รวมกันก็ได้นั้น นี้เป็นเหตุการณี่ที่ขึ้นเริ่มเริ่มบางอย่าง

14.40 น.

นายเจ้าของ กวาง เรือง (มหาสารคาม) : จากคำชี้แจงของทางรัฐบาลในเรื่อง

14.50 น.

นายโอบิ สวีทซาคิ (นครสวรรค์): พระราชทานหม่อมฉันนี้ เราไม่ควรถวาย
 หลัการ โดยเหตุผลที่ทางมูลนิธิสนับสนุน และตลอดจนผู้ให้บริการนั้นก็มีเหตุผลที่
 ไปอย่างที่ถูกมาแล้ว ฉะนั้นขอเรียนต่อที่ประชุมมีหลักการว่า เราไม่จำเป็นต้องมีร่าง
 พระราชทานหม่อมฉันเป็นพระราชบัญญัติ เพราะเหตุว่าสิ่งที่จะได้มันไม่เหมือนอย่างที่รัฐบาลได้
 แดง นั่นคือว่า ถ้าหากว่าให้ถึงนครบาลจังหวัดขึ้นแล้วจะหาไปมีระชากรมาจากทาง
 ทั่วเพราะมีผู้ขึ้นบริหารงานเป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นที่ไว้วางใจ ความจริงจากตรงกรม
 เป็นข้าราชการชั้นพิเศษเท่านั้น แต่กลับลอกหมายระเบียบราชการมาเขียนขึ้นข้างล่าง
 ประจำจังหวัดเราก็ยังมีได้เสียเหมือนกัน เมื่อทำของประจำจังหวัดเป็นชั้นพิเศษ กับ
 ข้าราชการกรม เป็นชั้นพิเศษเหมือนกัน ย่อที่โยกย้ายไม่แตกต่างกัน มีข้อหนึ่งเห็นว่าจะ
 ว่าจะตั้งข้าราชการกรมหรือไม่ตั้งก็ไม่แตกต่างกันในความจริงหรือความไว้วางใจแก่
 ข้าราชการ

สืบประการหนึ่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการนี้ศึกษา ๆ นี้เองเคยพูดกันว่า
 เราปรารถนาจะให้ประเทศไทยเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยวิถีสมาคมทั้งสี่ด้านทั้งสี่มุม เราจึง
 ได้ให้การปกครองของจังหวัดที่มีข้าราชการประจำนครบ้าง มีมีวิถีสมาคมวิถีสมาคมวิถีสมาคม
 ราชการจังหวัดบ้าง ให้เป็นผู้ว่าการจังหวัดหรือข้าหลวงโยธาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ
 โดยเหตุผลข้างนี้ ถ้าจะมาดอยละแอแยกเป็นนครมาอีก ก็เท่านี้ว่า เราพยายามแยก
 ประเทศเราเป็นเด็กหนุ่มแล้ว และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกหัว แล้วโดยชอบออกใบอีก ข้อนี้
 เห็นว่าเราไม่จำเป็นต้องมีหลักการร่างพระราชบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติ ส่วนวิธี
 บัญชีการนับจะ เป็นข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนครบาลจังหวัดก็ย่อมมีวิธีการได้เช่นเดียวกัน
 การไปให้ท่านสมาชิกได้สนับสนุนไว้ว่าเราจำเป็นต้องตั้งผู้หน้าและตามผู้หน้า มีใครมาความ
 ว่า เมื่อในหนกรมนี้ เราจำเป็นต้องเชื่อใจบางท่าน แล้ววิธีที่มากความไม่เจริญถ้าปฏิบัติประเทศ
 แล้ว เราคิดว่าควรจะให้เข้าใจแจ่มแจ้งเสียก่อน ในเรื่องการตั้งข้าหลวงนครบาลจังหวัดนี้
 เรามีเหตุผลแตกต่างกว่าเดิม คือมันถึงประมาณแยกกัน คือไปตั้งคนใหม่มีตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น

โปรดดูค่าและของวิเศษที่มีมาครั้งหนึ่ง ๒๐ นาที จะเห็นได้ว่าคงแพงหูฉี่ประเภท
หนึ่งที่มีชื่อเสียงก่อนเจ้าวิเศษมาจะพ่ายอย่างนั้นอย่างนี้จึงจะประเดี๋ยวก็พอไรไฟทำ การประนา
อะไรอย่างนี้ นี่ก็แสดงว่าวิเศษก็ไม่ใคร่สงสัยเขา ๆ คนเคย ฉะนั้นหาอย่างนี้ก็จะทำทันที
ลงไปหาจะไม่ช้าแต่ ถ้าหากว่าวิเศษนั้นการถูกเขียนจึงวิเศษแล้วจะทำเท่าที่จำเป็นต้องทำ
แล้วอย่างนี้เขามองไม่เห็นเลยว่ามีความจำเป็นอย่างไร ที่สอนให้เขียนว่าวิเศษมี
เจตนาเช่นนั้น ก็โดยจะเห็นอย่างนั้นไม่คงแก่แข็ง เมื่อท่านปลอกแม่ทวิของท่าน
แล้ววันที่สุดท่านเองก็จะเป็นผู้มีผลร้ายของมัน

ประจวบสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดสนับสนุน ฉะนั้นขอให้ประจวบวิเศษ

14.58 น.

นายทอง สิทธิธรรม (อุบาสกรชาณี) : ฉะนั้นตั้งแต่สมัยตอนร่างพระราชนิพนธ์
ของวิเศษในคราวนี้ ฉะนั้นมีเหตุและที่อื่นที่จะกล่าวในเมื่อหา เพราะท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ซึ่งวันแรกที่ของโลกกล่าวไปแล้ว ฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทราบเวลาของท่านผู้มีเกียรติ
ที่หาที่นี้ใครจะเสนอต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ มีเหตุที่เราเห็น
ร่างพระราชนิพนธ์ก็อนุพิทพระราชมารชณหลาย ๆ ร่าง เมื่อเราเห็น เราคงมีอารมณ์เห็นว่า
วิเศษจะรับวิเศษวิเศษดีเสียเอง เมื่อเห็นเห็นถึงความดีเห็น ความตั้งใจของเรา
จึงเห็นเขียนไปในทางที่วิเศษวิเศษวิเศษ มิโดยไมเกรงกลัววิเศษวิเศษ ฉะนั้นคิดว่าเราดีเห็น
เห็นนั้นแล้ว ความปรารถนาในหมู่กลาง ๆ ก็อาจจะเห็นเขียนไปด้วยก็ได้ การทำงานโดย
อารมณ์ไม่ไร่ในขณะนั้น แแรงว่าจะเกิดความเสียหาย เราความไม่เอาของวิเศษเกี่ยวกับ
พระราชมารชณบ้าง ๆ นี้ เพราะฉะนั้นเห็นว่าการวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษ
ไว้สำหรับวิเศษ

15.00 น.

นายวิเศษราช กาลเทศาภิบาล (รองสภา) : ฉะนั้นเรื่องเกี่ยวกับวิเศษวิเศษวิเศษ
ที่กล่าวแล้วได้เขียนด้วยพระราชนิพนธ์แล้วจะเข้าตัวสักทีหนึ่งเกี่ยวกับวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษวิเศษ

รักขิตัญญด้วยสติหรือหัวใจ พระราชกำหนดที่ออกโดยอากาการหย่างนี้หรือ(กหนดหมายหัวใจ) ๆ ไป
 ที่ออก เราชาวภาคแบ่งออกแบ่งสองหย่าง คือ กหนดหมายที่ออกโดยถูกต้องตามรักขิตัญญ หรือ
 กหนดหมายที่ออกโดยถูกต้องตามกหนดหมาย และอีกหย่างหนึ่ง กหนดหมายที่ออกผิดกหนดหมายและผิด
 รักขิตัญญ ฉะนั้นเห็นว่าพระราชกำหนดเกี่ยวกับเขตหรือทั้งเขตที่ออกไปคราวนี้ผิดกหนด
 รักขิตัญญ เพราะเหตุที่ตั้งสมาชิกคนที่สองฝ่ายค้านได้ตั้งแจ้งมาละเอียดแล้ว เพราะฉะนั้น
 พระราชกำหนดฉบับนี้ผิดกหนดหมายไม่เช่นพระราชกำหนดที่ใจได้ เราจึงไม่ทำอนุมติ แม้ว่า
 จะอนุมัติไปแล้ว นักคิดว่าการพระราชกำหนดนั้นแหละ คำอนุมัติของเราได้ผิดกหนดหมายนั้นเอง

นายพัน ชาญฉิมพิศกุล (บุรีรัมย์) : ทางฝ่ายค้านได้กล่าวมาพอสมควรแล้วใน
 เรื่องที่มีปัญหาอยู่ว่า ภาวะฉุกเฉิน คำว่าฉุกเฉินความรักขิตัญญนั้นแต่ไหน เพียงไร ที่ฉัน
 คิดใจและใครที่จะสนับสนุนเพื่อให้เอา ๆ นี้วินิจฉัยด้วยดี ก็มีเพียงว่า ในขณะที่เราอยู่ใน
 ภาวะสงคราม เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องที่ว่าฉุกเฉินหรือไม่ฉุกเฉินนั้น ฉาก ๆ นี้เราจะไล่ใคร
 คราวพระราชกำหนดด้วยดี ส่วนพระราชกำหนดฉบับอื่น นั้นไม่ใช่เป็นประเด็นเพราะเห็นว่า
 เราจะมาพิจารณาในขณะนี้ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายพิจารณาด้วยดีว่า
 พระราชกำหนดฉบับนี้ รัฐบาลทำสุขหรือไม่ตามรักขิตัญญ

15.02 น.

นายฝั่ง สรีจันทร์ (อุตรดิตถ์) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้ตั้งประเด็นข้อต่าง ๆ ในมติมหาที่สุกกันเพราะในขณะนี้ มีปัญหาสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง
 ว่า ที่รัฐบาลออกเบญจพรพระราชกำหนดแล้วมาขออนุมัติในภายหลังนี้จะเป็นการ เหมาะสมหรือ
 ไม่ อีกข้อหนึ่งคือ เรื่องเนื้อหาของเรื่อง ในมติมหาข้อที่หนึ่งนั้นสมาชิกฝ่ายค้านหลายท่าน
 ก็ได้พยายามและโต้แย้งถูกต้องตามความหมายแห่งรักขิตัญญมาตรา 52 หลายท่านที่เกี่ยวข้อง
 ที่ได้ช่วยกัน แต่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งน่าจะไปได้ด้วยดีจนส่งเหตุผล
 ให้เห็นชัดและจึงประท้วงลงไปใน ท่านหาได้ปฏิบัติเช่นนั้นไม่ ท่านกลับคอยคลุมเครือหรือ
 เสี่ยงปัดพา การกระทำเช่นนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการ เสี่ยงปัดพาโดยจงใจ ถ้าจะแปลความหมาย

ก็เห็นว่าไม่มีอะไรคอม คือว่าคนก่อนหน้าของสมาชิกที่หาว่าวิธาคไม่จริงจะทำอะไรภูมิ
ท่านไม่มีอะไรอธิบายแล้ว ถ้ามีทำก็อธิบายเสียแล้ว เพราะว่าสมาชิกหลายท่านได้และได้
มาอย่างถูกต้อง และที่อื่นใครจะจอร้องมา ก็จึงทำไปใช้ เป็นการอธิบาย เพราะท่านสมาชิก
ก็ยอมรับแล้ว เขาก็จะเขียนข้อที่ประชุมไว้ว่า การที่วิธาคออกภูมิมีพระราชกำหนดก็มีผล
เสียหายแก่สภา ฯ นี้ไม่ใช่ข้อเสีย เพราะว่าความหมายของพระราชกำหนดนั้น เมื่อออกมา
แล้วก็ออกมาข้อให้สภา ฯ อนุมัติอย่างที่วิธาคหาเหตุในเวลานี้ มีหน้าที่เราจะพิจารณาทุกวันนี้
ก็มีเพียงว่าจะอนุมัติหรือไม่ คือพูดอะไรไม่ได้เลย ถ้าสมมติว่าวิธาคเขียนมาในพระราช
กำหนดนั้นมีข้อบกพร่องอีกพลาดตกเกินทางไกล สมาชิกที่ไม่มีอิทธิจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงอีก
ได้ และข้อเท็จจริงนั้นเองก็มีสภาผู้แทนราษฎรมา เห็นที่สามกับหัวไปว่า พระราชบัญญัติค้าง ๆ
ที่วิธาคเสนอมาแล้วดูเหมือนไม่มีขโมยไปเสียที่เขียนมาอย่างที่ว่าสภา ฯ นี้ไม่ต้องแก้ไข
แก้ไข คือมีขโมยแต่ข้อแก้ไขไม่มากนัก มีทุกเรื่อง และที่วิธาคออกมาในภูมิสมาชิก
ไม่มีโอกาสที่แจ้งแสดงความคิดเห็น เพราะว่าฉะนั้นการที่ท่านนี้เป็นการไปเปรียบ เหนือเกิน
เป็นการไปเปรียบแก่สมาชิกมาก นี้เห็นผลเสียหายแก่สภา ฯ นี้เป็นการที่วิธาคหาเช่นนี้

นอกจากที่ว่าเหตุผลเสียหายในเรื่องนี้แล้ว ถ้าพิจารณาตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๕๒
โดยแท้จริงแล้วจะเห็นได้ชัดว่าที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาอธิบายว่า พระราชกำหนดที่
ออกมาเห็นจะเป็นไม่ละ แล้วถ้าหากเราจะอนุมัติพระราชบัญญัติที่พิจารณานี้ ถ้าอนุมัติไป
ก็เป็นไม่ขัดแย้งกัน เพราะว่าเหตุว่าพระราชกำหนดนี้ก็ไม่ขัดด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๒ เสีย
เหตุผล เงินอย่าง เช่นผู้พิพากษาวิธาคนั้นจะไม่นับก็รู้สึกว่าจะไม่เต็มมีอะไรเงินเงินเสีย แต่ว่า
เหตุที่ร่างมาแบบนี้ก็ถึงจะมีอะไรอย่างหนึ่งที่มีข้อใจผู้ร่าง เพราะว่าเห็นสภา ฯ นี้ก็ไม่ควรรจะอนุ
ยุมติ

พล.ร.ค.ถวิลย์ ช่างนาหวาสวัสดิ์ ร.น. ร้องเถรีว่าการประชุมยุติธรรม :
ประเด็นที่ท่านสมาชิกได้โต้เถียงกัน ที่ภาคจะแบ่งได้เป็นสองตอน คือ ตอนหนึ่งก็เกี่ยวกับ
ว่าการที่วิธาคเสนอพระราชกำหนดนี้มา เป็นการ เสนอขอหรือแสดงขอหรือไม่ ส่วนอีก
ประการหนึ่งก็คือว่า พระราชบัญญัติที่ไปเสนอมา เพื่อให้อนุมัตินั้นจะมีผลในทาง เกิดเป็น

พระโยชามณ์แปรพระเสนาชาติหรือไม่

สาธุสัจจะในประเด็นที่สองนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ชี้แจงเหตุผลให้เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า หากไม่จริงจะต้องมีเอกสารในลักษณะเช่นนี้ ส่วนในการที่ท่านสมาชิกของใจในการที่รับมาใส่ได้โดยอิสระในการออกพระพรหมคำเทศน์เป็นการกระทำที่ไม่ชอบอันใดนั้น เห็นว่าท่านสมาชิกคงจะเข้าใจว่าความผิดมากเกินไป เพราะความจริงในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งอานาคโชนวดีในการที่รับมาใส่ได้โดยอิสระในการออกพระพรหมคำเทศน์ ก็โดยเหตุที่รัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งอานาคโชนวดีนั้นเป็นเวลาที่รัชกาลมีความมุ่งหมายอยู่ว่า อาจจะมีกิจการหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งไม่สะดวกในสมัยพระปฐมสมโพธิ และกิจการนั้นก็ระงับไว้จนถึงรัชสมัยพระปฐมสมโพธิ ก็จะเป็นการกล่าวเสียหมาย เพราะฉะนั้นจึงให้ท่านอานาคโชนวดีในการที่จะออกพระพรหมคำเทศน์ เป็นความมุ่งหมายในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งอานาคโชนวดี

ประการที่สอง เมื่อออกพระพรหมคำเทศน์ไม่ใส่แบบการทำให้โดยสิทธิของสภาฯ นี้แต่อย่างใด เพราะเหตุว่าในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งอานาคโชนวดี ก็จำเพาะแต่เพียงแต่เฉพาะพระที่นั่งอานาคโชนวดีซึ่งออกพระพรหมคำเทศน์เท่านั้น เพราะฉะนั้นพระพรหมคำเทศน์ใส่โดยสิทธิของสภาฯ นี้ก็อาจไม่สมบูรณ์ถึงรัชสมัยที่ข้างหนึ่ง

อีกทางหนึ่งสมาชิกก็กราบว่า สภาฯ นี้ไม่มีอำนาจอะไรที่จะแก้ไขได้แก่ประการใด นอกจากจะรับหรือไม่รับ และนอกจากนี้ยังกล่าวโดยนัยว่าพระพรหมคำเทศน์ที่เสนอมาซึ่งสภาฯ นี้มีแต่ไรๆเท่านั้น ซึ่งเกินความจริง เพราะก็มีมาแต่สมัยสมเด็จพระที่นั่งอานาคโชนวดีเท่านั้น ไม่ได้แก้ไขแต่อย่างใดก็ตามที่ว่าสภาฯ นี้ไม่มีโอกาสจะแก้ไขได้ ไม่ใช่ว่าจะแก้ไขโอกาสเพราะเหตุว่าสภาฯ นี้เห็นเหตุผลในการที่รับมาใส่โดยอิสระในการออกพระพรหมคำเทศน์ เห็นว่าพระพรหมคำเทศน์ยังไม่สมบูรณ์ดี หรือความแก้ไขบางอย่าง เพราะใส่ไปแล้วไม่ชัดเจน หรือเกิดการบกพร่องขึ้น สภาฯ นี้ก็มีอำนาจในการที่จะเสนอพระพรหมคำเทศน์ใส่ชื่อมาใหม่ เพราะฉะนั้นการที่รับมาใส่แต่เช่นนี้ ในทางเหตุผลและความรับผิดชอบก็ไม่เป็นการเสียหาย หรือเป็นการที่รัชกาลทำการโดยใจกว้างหรืออำนาจแต่ประการใด เป็นสิ่งซึ่งได้บังเกิดประโยชน์ก็ตาม

วิถีทางแห่งวิถีชีวิตของ บัณฑิตที่จะมีชีวิตที่มีคุณค่า เพราะว่าไม่เอาที่ปริมาณตลอดจนพระราชกำหนด
 นี้ไป สภา ฯ นี้เห็นควนให้ออกหรือไม่ หรือควนจะเสนอแผนพระราชบัญญัติคือสภา ฯ อันนี้เป็น
 ประเด็นที่ลำดับที่สามควนจะถามทางรัฐบาลใหม่ว่า เมื่อรับว่าตลอดจนพระราชกำหนดเป็นการ
 โหมคระและสภา ฯ นี้ออกพระราชบัญญัติให้ออกผู้มีที่แผนพระราชกำหนดก็เป็นการโหมคระ ฉะนั้นเห็นว่า
 สมาชิกเขาใจรักอันนี้ของเราก็คงเปลี่ยนไปมากในภายที่จะไปถึงว่าพระราชกำหนดนั้นได้
 ผลหรือเสียผลและสมควรมอบให้หรือไม่

ส่วนอีกเหตุหนึ่ง ในการที่รัฐบาลเสนอพระราชกำหนดนี้มา และสภา ฯ นี้ควน
 เห็นใจรัฐบาลหรือไม่นี้ สำหรับประเด็นข้อนี้ รัฐบาลขอชี้แจงว่า พระราชบัญญัติจัดตั้ง
 นครบาลกรุงเทพนครนี้ เบนพระราชกำหนดซึ่งได้เตรียมรูดงานเอาไว้ ท่านสมาชิกย่อมจะ
 เห็นได้ว่าในเวลาอันเร็วเราได้ออกโฉมคึกจากกันทางอากาศอย่างร้ายแรง มีดีหาในเรื่องการอพยพ
 รัฐบาลบริหาร โดยเฉพาะในนครซึ่งเป็นเมืองหลวงนี้ไม่ว่าเราจะออกกฎหมายใหม่
 แล้วเราก็ได้ปฏิบัติกันทันที หากเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านสมาชิกควนจะเข้าใจว่ารัฐบาลจะ
 ต้องรีบรูดเงินไปจ่ายทันที ไม่ใช่เกินแล้วเพราะวันสองวันเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อถึงโอกาส
 ที่รัฐบาลจาเป็นจะต้องย้ายไปจากกรุงเทพ ฯ ที่เป็นเมืองหลวงแล้ว เราจะต้องพิจารณาถึงรูป
 การนี้ให้ดี รัฐบาลบริหารเราไม่ได้จัดเตรียมเอาไว้พร้อม ไม่ได้นับรู้นคน และไม่ได้อ
 สมไต่คนไต่ทำงานในระยะเวลานี้เสียก่อน ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศได้
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงมีความเห็นไปอีกทางหนึ่งอีกกับทางท่านสมาชิกเห็น ถ้าเรา
 ออกกฎหมายฉบับนี้ไว้รวดเร็วเพียงใดก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติเพียงนั้น เพราะ
 ฉะนั้นรัฐบาลจึงออกพระราชกำหนดนี้ไป โดยมีความมุ่งหมายเหมือนอย่างที่ท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าถวาระของมหาคไทยได้ตั้งขึ้นมาแล้ว และในขณะที่ยังได้ร่วมคณะอยู่ด้วย ก็ได้
 เห็นเหตุผลในการกระทำเช่นนั้น และข้อนี้จะเสนอกับท่านสมาชิกอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า
 สำหรับกรุงเทพ ฯ นั้น งานส่วนใหญ่เราทำด้วยงานบริหารส่วนกลาง มีอธิบดีต่าง ๆ ให้ความ
 ทำ เพราะฉะนั้นก็ย่อมมีสถานะอีกกับในต่างจังหวัด คืองานทางส่วนกลางได้รับการทำมาก

ชั้นเรียนนี้ ถ้าผมว่าเจ้าหน้าที่ทางส่วนกลางคงถูกโยกย้ายยกยอปอปั้นแล้ว ก็เป็นขี้น้ำ
หูเองที่จะเกิดการสนับสนุนผ่านหูผมมาก ถ้าหากจนไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ฝึกหัดเตรียม
เอาไว้ให้เรียบร้อยแล้วก็จะเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติ นี่ก็เช่น เหตุผลอันหนึ่งใน
การที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดนี้มา เพราะฉะนั้นคิดว่าเหตุผลในประการสำคัญ ๆ
เช่นนี้ ท่านสมาชิกท่านจะได้เห็นใจที่รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดนี้ ความจริงไม่ใช่เป็น
เรื่องที่รวดเร็วเกินไปเลย ถ้าจะกล่าวแล้วก็จะออกจะช้าไปเสียด้วยซ้ำ ส่วนในเรื่องที่เกี่ยว
พันการยุบสภานี้ ไม่สามารถที่จะชี้แจงให้สภา ฯ นี้เข้าใจได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์. (จบการวชชานี้): ตามที่รัฐบาลได้ใจแจ้งอีกครั้งหนึ่ง
 นั้นรู้สึกมีความยินดีมาก เพราะปัญหาเหล่านี้ถ้ารัฐบาลจะได้ใจแจ้งให้ชัดเจนเสียก่อน
 แล้ว เพราะการที่จะถือความระเบียบต้องบังคับโดยอภิปรายกันเสียเถิด ๆ น้อย ๆ แล้ว
 ลงมือไปเรื่อย เป็นสิ่งที่เราหวั่นวามเข้าใจกันโดยยากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นการที่
 มันได้กล่าวด้วยคำอะไร ไปบ้างก็หวังว่ารัฐบาลจะให้อภัย ที่มันจะอภิปรายมา
 อีกครั้งหนึ่งก็คือว่า รัฐบาลไม่ได้ขอเป้าหมายที่มันได้อภิปรายไว้แล้ว รัฐบาลยังไม่ได้ออม
 มันจึงขออีกทีหนึ่ง จึงขอประธาน โสทัศน์สมาชิกทั้งหลายที่มันจะ ได้กล่าวว่ามีที่
 ได้อภิปรายไปแล้ว จึงหวังว่าจะได้รับด้วย

ตามที่รัฐมนตรีนั้นบอกว่าในที่สุดเงินนี้จะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ไม่ทันต่าง เมื่อได้อ่านประโยชน์อันมีประ สงค์จะ ไม่รู้จะลงมือเอง ไม่ได้ประ สงค์จะ ไม่
 ใจแจ้งว่าเรื่องนั้นเป็นการด่วน เรื่องนั้นเป็นการจำ เป็นต้องกระทำ มันต้องการ ให้
 รัฐบาลชี้แจงในประ เต้นอันนี้ เท่านั้นว่า เหตุไฉนรัฐบาลจึงไม่เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ในการ ที่จะตราพระราชบัญญัตินั้น ถ้ามีความจำเป็นและรัฐบาลจะ คงใจแจ้งด้วยว่า
 ในการ ที่จะขอให้มีการประชุมจึงอาจจะกินเวลาในราว ๒ สัปดาห์หรือ ๓ สัปดาห์
 นั้นจะรอเช่นนั้นจะ เกิดการ เสียหายขึ้นจึงจำเป็นจะต้องตราพระราชกำหนดไปพลาง
 ก่อน มิใช่ว่าถ้ามันมีการวิปถรณ์และรัฐบาลก็ไม่ได้คำนึงถึงการ จะ เรียกประชุมสภา
 ผู้แทนราษฎรแล้ว ก็ตราเป็นพระราชกำหนดไปเสียเช่นนั้น มันจึงว่าไม่เป็นการถูกต้อง
 ตามความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ จึงพูดกันว่า เราพิจารณาย้อนหลังไปว่า ในระยะ
 6 - 7 ปีมานี้เราได้มีพระราชบัญญัติคืออนุมัติพระราช กำหนดน้อย ๆ นั่นก็จริง แล้วว่า
 ถ้าเราจะย้อนระลึกไปถึงว่า ตลอดปี พ.ศ. 2476 ถึงวันที่ ๓ ธันวาคม 2480 นั้น
 เราได้มีพระราชกำหนดแต่เพียงฉบับเดียว คือพระราชกำหนดเปลี่ยนแปลงเงินกู้
 พ.ศ. 2478 ซึ่งในครั้งนั้นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ก็อนุมัติได้เดินทางไป

15 กุมภาพันธ์ถึงอากาศจะ เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ไม่ดีมองที่จะเปิดการ เสียหาย
ประการใด รัฐบาลจะชี้แจงว่า ถ้ารอให้มีพระราชบัญญัติในวาระที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ไม่ได้
ก็เกิดความเสียหายแก่กิจการ ของประเทศ เว้นแต่เรา ก็ยังจะร่วมส่งได้ แต่ที่รัฐบาล
ชี้แจงนั้นเป็นทางกลมเกลื่อนว่าเป็นเรื่องด่วนหรือไม่ด่วน เป็นเรื่องจะ เคารยมีการ
ไม่ เคารยมีการ แต่อย่างไรก็ตามฉันขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ในการย้ายเมืองหลวงไป
เพื่อบูรณนั้นได้มีความคิดก่อนวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ เป็นเวลาหลายเดือน
จึงขอเรียนยืนยันว่าไม่คิด ทรบหลักการแต่งร่างพระราชบัญญัตินี้

พล.ร.ต.ถวัลย์ ทำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ถ้าสภาฯ นี้จะ ได้มีความในรัฐบัญญัติมาตรา ๒๕ นี้ตั้งแต่วันที่สามสมาชิกได้ทำอภิปราย
มาแล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไร ในการที่จะเขียนมาตรา ๒๕ ไว้ในรัฐธรรมนูญ ในเวลาที่ทำ
สมาชิกก็มองเห็นได้ว่าเป็นเวลาสงคราม ท่านสมาชิกจะเอาเวลาปกติซึ่งเราได้ผ่าน
พระราชกำหนดระเบียบขึ้นเดียวกับในเวลาสงครามซึ่งเราได้ผ่านพระราชกำหนดหลาย
ฉบับนั้น เหตุการณ์ไม่เหมือนกัน และในมาตรา ๒๕ เช่นแต่เพียงว่ารัฐบาลไม่สามาถ
จะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ทั้งที่ทำได้ หมายความว่าถึงเวลาที่จะต้องจะ
ย้ายทางวิญญู สมาชิกจะเดินทางเข้ามา แล้วก็ไม่ได้อะไรกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕
และถ้าแม้ว่าเหตุผลจะต้องเป็นไปตามที่ท่านสมาชิกต้องการ เช่นนั้นแล้ว รัฐมนทุ
มาตรา ๒๕ ก็หาประโยชน์อะไรไม่ได้ เพราะท่านสมาชิกอาจจะอ้างว่าเราอาจจะ
เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ แล้วประชุมกันเสีย ๑ ชั่วโมงก็ได้ เมื่อเป็น
เช่นนี้แล้วท่านสมาชิกจะใช้เวลา ๗ วัน 1๕ วัน อาจจะมองว่ารัฐบาลสามาถจะ
เรียกประชุมได้ ท่านสมาชิกทุกุโลมก็ส่งเดีหรือมีไปปรึกษาที่ใด และเมื่อรับมาแล้ว
ก็ประชุมกันเสีย ๑ ชั่วโมงหรือ 1๕ นาทีก็ได้แล้วประชุมได้ รัฐบัญญัติมาตรา ๒๕
ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ในการที่จะเขียนและรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ ไว้ให้วุ่นวาย
อะไร ไม่ดีกับระบบวิธีการที่จะ เรียกสมาชิกมาประชุม และ เกี่ยวกันเหตุผลเช่นที่รัฐบาล

จะเรียกประชุมในที่นี้ทั้งที่มีได้ ในการที่จะถือว่าจะไร เช่น เหตุฉุกเฉิน และอะไร
เป็นเหตุอันหนึ่ง ที่ รัชม กล่าวถึงตอนหนึ่งที่เธอลำว่า รัชมกลัวเรื่องคิดว่าท่านสมาชิก
ท่านสมาชิกได้อภิปรายเหตุผลหลายอย่าง พื้นที่ท่านอภิปราย จนถึงเหตุผลและ เรื่องที่ถือ
แล้ว เมื่อก่อนเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วแต่ถูกคนสามารถหาความและถูกจดหมายว่า เรื่องจะเป็น
ก่อนนั้นเขานับแล้ว ก็นับว่าเราเป็นผู้นำมีสายยาวยาวดีมาก เช่นว่ารัชมมาได้ถูกใจ
ก็เมื่อสมัย ๔๖๐๐ ขอให้น่าคิดว่าในเวลาที่มีการรบค่าเป็นใหญ่ก็ได้ เราจะเห็นได้
ว่าเราถูกใจที่พอจะออกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นเมืองหลวงของพวก และถาวร มันก็จะกระทำกัน
ที่ประเทศหนึ่งมีระยะทางถึงเราจะมีมากสูง เพราะมันไม่ห่างไกลกัน แล้วเมื่อ
ถูกนักถาวรรบได้เลื่อนไปถึงอินเดียน ระยะทางของเครื่องบินย้ายสัปดาห์มาโจมตี
ประเทศไทย นั่นเชื่อว่าพวกเรามากกว่าร้อยละ ๕๐ มากกว่าเราทำไม่ได้ แล้วเรา
ได้ถูกใจมันแล้ว นั่นเชื่อว่าพวกเราไม่ได้คิดว่าเราจะถูกใจมันในขนาดที่เรียกว่าแรง
และมันอย่างนี้ เพราะถ้าแม้ว่าคิดเข้านั้นแล้วก็น่าจะหมายความว่าเราคิดไปก่อน ในการที่
ตัวเราจะส่งเครื่องบินชนิดที่มีควินิไว้มากกว่าเวลาที่เริ่มส่งรวม ^{ก็ว่า} มันมีความคิดที่
ไปไกลมาก เมื่อคำไปถึงถึงเหตุผลที่มีกล่าวความจริงที่ได้คอมมิวนิสต์ท่านสมาชิกของใจ
มาแล้ว ในการที่รัชมมาได้กระทำเข้านั้นก็โดยเหตุที่ว่ารัชมอาจเห็นว่าแผนเหตุการ
ฉุกเฉิน และเห็นว่าเรียกประชุมในที่นี้ทั้งที่มีได้ และรัชมไม่ได้หมายความว่า
เรียกประชุมทั้งหมดที่ไม่ได้ นั่นไม่ได้เกี่ยวกับเรียกท่านสมาชิกว่าประชุมหาไม่ได้ อนึ่ง
ขอให้น่าสนใจอีกได้โปรดระลึกว่า เวลาที่เป็นเวลาสงครามเหตุการณ์ทุกอย่างขึ้น
ความรวดเร็วเป็นของที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการ

ถ้าไม่พูดถึงเรื่องการโจมตีที่ท่านสมาชิกได้ของใจอยู่ ท่านสมาชิกจะเห็นว่า
เราถูกใจเมื่อวันที่ ๖๑ ธันวาคมที่ที่แล้วมา และต่อมาเราก็ถูกใจมันขึ้นอีกใน
เดือนมกราคม คือในวันที่ ๑๕ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

นายเจมส์ จี. นูบร็อก (รัฐเซาท์แคโรไลนา) : มีข้อสงสัยเรื่องแนบของรัฐบาลหรือ
 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรั้วกั้นพรมแดน ความจริงห้ามเข้านานก่อนที่ (โดยพูดไปไว้อีกแล้ว
 ยังมี) ได้ความเต็มใจเต็มใจว่า ในการที่จะพิจารณาว่ารัฐบาลสมควรจะได้อำนาจระบ
 กำนตของมาเมืองใดหรือไม่นั้น ควรจะก้าวไปถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวระบ
 กำนตนั้นอีกว่า ธรรมชาติของกำนตนั้นใหญ่สมทบกันสิ่งใดหรือไม่ โดยประ โยธา
 -เมืองหรือที่ใดไม่ตรงหรือกลอกมาตามนั้น ถ้าเราพิจารณาถึงเหตุผลในด้านเหตุผล
 ระบวาทของกำนตแล้ว เพราะเหตุว่ารัฐบาลเข้าไปเกี่ยวข้องในสิ่งใด ถ้าเราเห็นว่าระ
 บวาทของกำนตไม่มีประโยชน์ ก็ไปยืนยันว่าเราจะไม่พิจารณาว่ารัฐบาลไม่ควรจะ
 ระบวาทกำนต เพราะฉะนั้นนี่จะพิสูจน์ว่าระบวาทกำนตที่มีเหตุผลเพียงไร ได้
 ประ โยธาที่เราควร พึงใจหรือไม่ กำนตของเมืองหรือที่ใดบ้างที่เราควร พึงใจ
 เหนือกว่าคนอื่น มีอยู่ ๒ หรือ ๓ ๑. เพื่อประโยชน์ของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์
 ในการบริหาร ๒. เพื่อประโยชน์ของประชาชน และระบวาทของกำนตของเมือง
 หนึ่งหรือสองได้แก่กันเดียวหรือ ๓. จะเกิดผลกับเมืองใดเมืองหนึ่งหรือไม่ และระบว
 พึงใจหรือไม่ ในการบริหารกำนตกับระบวาทกำนตซึ่งมีอยู่หลายแห่ง
 หนึ่งมี ส่วนกับรัฐบาลควรจะเกิดขึ้นกับรัฐบาลเป็นจำนวนมากนั้น เพราะว่าในสิ่ง
 ระบวาทกำนตนี้ ในคำอธิบายของกำนตหนึ่ง คำว่า "เมือง" เป็นคำอธิบาย
 ของรัฐบาลเป็นส่วนมาก คำตอบว่าเมืองใดเมืองหนึ่ง หรือเมืองหนึ่ง
 เมื่อถึงคราวจะอพยพ รัฐบาลของระบวาทการคุ้มครองผู้พลัดถิ่นซึ่งไม่มีสิทธิ
 หนึ่งซึ่ง ตามระบวาทกำนตนั้นจะเห็นได้ว่าประ โยธา/ผู้พลัดถิ่น สดวกมาก แล้วว่า
 ประ โยธาที่จะเกิดแก่ราษฎรได้เมื่อใดได้ เห็นระบวาทกำนตที่กำนตที่ ระบวาท
 นี้จะเห็นว่าระบวาทกำนตหนึ่ง) เห็นได้ว่าระบวาทกำนตของมาเมืองนั้นจะได
 ประ โยธาผู้ใด ในงานที่เป็นการบางอย่าง ไม่มี ราษฎรไม่เข้าใจแล้วว่าจะเป็น

จึงหวังที่คนธรรมดาคนอื่น จะมีได้ยี่หว่างกลางการรับจากเรื่งหรือคนเรื่งไฟไว้ให้มาก
เองระสกรไม่เองหมู่ไม่ได้ ไม่มีใครหมายหมู่ต้องไม่เองทั้งนี้ เพราะว่าในกลุ่หมาย
คนธรรมดาของเทศชนบุรีนี้ไม่มีอะไร เกี่ยวข้องกับให้ระสกร ไม่ไหน ก็เรียกว่าเป็นองค์ระสกร
แล้วรับจากไม่หมู่เพชรบูรณ์ เปรียบความสกปรกของรับมาล เพราะฉะนั้นเราจะปี
ประโชนอะไรก็ได้ที่เราจะครากคนหมายเช่นนี้ขึ้น ความซื่อค้ายาเบียดจะเบียดอะไร
ก็ความ ซื่อค้ำจะเรากันแล้วก็มีไม่ไหน ทางที่ดีที่ผู้ที่จะเป็นหารคือคนว่ารับมาล ช่วย
เหลือระสกรทุก ๆ ทางจึง ๆ แล้ว อดคนระสกรแล้วรับมาลต้องหมู่ขึ้นที่ ระสกรจะได้
หมู่ขึ้นที่ ไม่ใช่ท่านจะตั้งข้าหลวงขึ้นพิเศษไว้แล้วท่านมีไม่ขึ้น ระสกรจะมีขึ้นหมู่ไม่ได้
รับมาลถึงช่วงนี้คิดว่าระสกรหมายเพียงนี้ จำนวน ไม่หมู่เพชรบูรณ์แล้วระสกร จะยิ่งว่าเรา
มากขึ้น หลักของหมู่ประเทศเวลาใช้หมู่ขึ้น ก็อันว่าต่าง ๆ บางหมู่ก็จบก็หนัก
เหลือเกิน จะเบียดอะไรก็ได้ตามหมู่ใจเห็นหมู่ขึ้นเขาไม่ขึ้น แต่รับมาลยังมีพิเศษ
หมู่ในเมื่อจะมองมีกลุ่มเขต เค็ดและคนแก่ไม่เช่นนั้น ขึ้นเบียดทางรับมาลควนท่า และ
ใครกรการ^๔หมู่ขึ้นก็ขึ้นมาบนแล้ว ความมีมาตั้งแต่รับมาลรวมแล้วแต่ไม่มี ท่านจะ
ครากคนหมายเพื่อ ให้รับมาล ไม่ให้ระสกร หมู่ขึ้นไม่สมควร การครากคนหมายด้วยว่า
คนธรรมดาของเทศชนบุรีนี้ใช้กับรับมาล เขาไม่ขึ้นดี เขาเฉย ๆ แล้วมีหมู่ทางเดิมว่า
ถ้าเขาหมู่ขึ้นไม่ได้ ทุ่งเทศก็ต้องแบบเมืองร้างก็แล้วกันหมู่ไม่ทำอะไรได้รวมคิดคือ
ละก็ขึ้น ทางที่ดีรับมาลต้องหมู่ขึ้นระสกร เพื่อมีขึ้นแล้วเขาหมไปเมื่อหมกับแล้วเขา
ก็คิดมาอีก แต่ถ้ารับมาลจะเปิดไปเสียก่อนเขานั้นขึ้นคิดว่าระสกร เสียขวัน เพราะ
ฉะนั้นระสกรท่านคนหมายขึ้น เห็นว่าครากคนหมายไม่หมู่ประโชนอะไรแล้วระสกร
ลาจะแบบประโชนในรับมาลมาก เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีประโชนกับรับมาลแล้ว
การที่จะรับมาลโดยไม่เรียกประชุมครากคนหมายระสกรท่านคนหมายนี้ ฉันคิดว่า
ไม่ถูกต้องของเขื่อนนั้น อาจจะไม่ถูกต้องตามรับมาลมาครา ๓๕ เพราะว่ามี
เหตุผลแล้วครากคนหมายโดยประโชนขึ้น นี้ว่าจะมีเหลือคราก

นายไป-ระ สมหาทร วิญญาณช่วยว่ากรมการกะวงมหาดไทย : เมือง
แก้จนคำที่ห้ามสมาธิคุณอภิปรายเมื่อถึงก็ถูกเหมือนจะ เสนอการ แก้ที่ห้ามสมาธิยกท่าน
เข้าใจอีกว่า เพราะเหตุไรภิเษกคนแรก คือรับมนตรีคนแรกที่แจ้งไว้แล้วทำไม
หยุดเสีย คือว่าความจริงทางรับยากได้ เห็นแล้วว่าเหตุผลจะแจ้งอย่างไร ๆ ก็ตาม
เหตุผลมันมีใหญ่เท่านั้นว่า เห็นว่ามีกมลหมายของเรามีหมู่ช่างนี้ ให้อำนาจเรา
ออกได้ แต่การออกนั้นอาการหม่างไรถูกเติมหรือไม่ได้ก็เพียงที่หมู่เท่านั้น แล้วจะ
เอาหรือไม้อาพหุที่เราก ความคิดเดิมของเรามีหมู่ช่างนี้ จะเอาหรือไม้อาพหุ
หมู่เพียงเท่านั้น ห้ามสมาธิคนดีกว่าภิเษกคนแล้ว แต่ฉันไม่ให้อะไรอะอะไร
มรดก แต่ฉันกลัว คือเรามาถึงเข้าประเด็นเข้ามาหาถูก แต่ความคิดของ
ฉันนี้เห็นว่าจะกำลังไกลสุดและนอกประเด็นไปเสียแล้ว กลายเป็นว่าระรรมัดสติ
นี้ใครจะไม่ให้คนอื่นใคร รัฐบาลจะไม่ก่อนหรือราชกรจะไม้อ่อน ที่ฉันถูกขึ้น
หน้าก็เพื่อแก้ ความจริงแบบเรื่องเห็นชอบ แต่ว่าฉันกลัวว่าถ้าเรานั่นนั้นจะ
เป็นการ เข้าใจอีกขึ้นได้ รัฐบาลได้ชี้แจงเสียแล้ว เมืองหลวงหรือภิเษก
คำว่าเมืองหลวงนั้นหมายความว่าภิเษกหม่างเสียไม่ได้ แต่รัฐบาลสั่งให้บริษั
ไว้ ส่วนผลเมืองนั้นเราได้พยายามให้ทางพระเสนาะ ท่านจะเห็นว่าประกาศ
กะวงมหาด ไทยแม้แต่ว่าห้ามทุกท่านคงจะแล เห็นว่าเรา ได้พยายามทุกทางให้หลบ
และบางท่าน ไม่สามารถหลบไม่ได้ แต่ถ้าเขาไม่สามารหลบมาได้ เราก็คิดไว้แล้ว
เหมือนกันว่า ถึงคราวจำเป็นจริง ๆ เราจะหลบหนีไปให้ไกลถึงวังบู๊อย่างหรือหน้าเรา
ไม่จึงคน ไว้ที่หมู่ช่างนี้เขาก็เข้ามาหมู่ คนที่ฉันขอยจะเสียละก็ตั้งหมู่ เมื่อหมู่แล้ว
ผู้ใดเขาเคยหมู่กับภิเษก โกล้งๆ ไปหาขึ้นได้ ไม่มีแล้ว เราคงตั้งคนมาดพิชิตกับ
กันนี้คือเห็นกับหมู่กับภิเษกได้ เคยไปต้องเสียเวลา ที่พูดกันง่าย ๆ ว่าถ้าเราไปแล้ว
ชาวต่างประเทศ ไม่ไปขอค ดั้งหมู่ช่างนี้เขาไม่ถูกระจะไปพูดกับเรา ชาวต่างประเทศ

ถูกเงินไม่สามาถจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งวงสี่ก็ให้รับเอาตรา
พระราชกำหนดออกใช้ ไม่ใช่ว่าทักตบได้ คำเหล่านี้ได้เขียนถึงราชธาน และฉัน
คิดว่างานนี้คงไม่อีกก็เมมขอได้เขียนถึงต่อ ไม่อีก ก็ว่าดี ก็เมมกับมีหาข้อเท็จ
จริงแล้วเห็นว่า ในเวลาที่จะพระราชกำหนดนั้น เป็นเหตุฉุกเฉินซึ่งสมควรจะตราตาม
ความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ฝ่ายสมาชิกก็คิดว่าเวลาที่จะพระราช
กำหนดนั้น ไม่ใช่เหตุฉุกเฉินตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลก็อ้างว่า เป็นเหตุ
ฉุกเฉินจะต้องเตรียมการนำขอะ ไรก็ลอะ ไร จึงต้องตรา เมมพระราชกำหนด เพราะ
จะล้มพระราชกำหนดที่รัฐบาลออก ๆ มาตามฉบับแล้วและก็ได้เขียนถึงมาพูด ๆ
คราวไปกรณีนี้ที่ข้อเท็จจริงว่าถูกเงินหรือไม่ ก็เห็นว่าการพระราชกำหนดที่ออกในสมัย
หลัง ๆ นี้ ไม่ลอมควมรัฐธรรมนูญ คือไม่ใช่เหตุฉุกเฉิน ตามความมุ่งหมาย
ของรัฐธรรมนูญ หมายความว่า ราชกำหนดที่มีนักค้าน หรือพระราชกำหนดซึ่งคงนคร
บากจึงหัก เลิศบุญนักถาม ก็จึงไม่ใช่เหตุฉุกเฉิน ไรที่จะลอมควม ในขณะนั้น และ
การขัดขวาง จึงหัดพระนคร และสมบุรีขึ้น เมมนครบาลและกลยามก็ให้พระราชกำหนด
ยกฐานะจังหวัดนครบุรีขึ้น เมมนครบาล ~~จังหวัด นครบุรี~~ นครบาลสูง เพศสมบุรี
กล่าวได้ เหตุผลว่าท่านจะลอมควมและมิได้จะมาถือลอมควม ลอมควมโดยผู้ใดจะเป็นการ
สมควร สักว่า จะเรียกไม่สามาถคิดทั้งหลายมายว่า นครบาล นครบุรี
นี้จะไม่ลอมควม ~~ไม่อีก~~ ไม่อีกขีตบแล้วจึงได้ตั้ง เมมนครบาลไปลอมควม ต่อตั้ง เมมนครบาล
พระราชกำหนดคล้าย ๆ กัน แต่ว่าท่านเจ้าไว้ว่า ฝ่ายสมบุรี เพศสมบุรี ท่าน
ไม่เหตุผลว่าเมื่อจะตั้งขึ้นว่า ลอมควมโดยผู้ใดจะเป็นลอมควม ลอมควมเนื่องจาก
รัฐบาลจะลอมควม แต่ท่านเข้านั้นเดียวเราจะได้พิจารณาพระราชกำหนดถึงนครบาล
นครบุรี ท่านจะให้เหตุผลอย่างไรสัก หรือจะย้ายนครบุรีไปไว้โดยลอมควมได้ก็
ท่านว่า เมมจังหวัด นครบุรี เพศหรือ ย่างไร ลอมควม แต่ได้พิจารณาจากเมมพระราช

คำพูดแล้วไม่ใช่เป็นเรื่องที่มีเหตุผลเงินเลย ไม่คำนึงถึงความไม่รักกันของหรือ
ที่ใหม่ ท่านเคยมาคิดดูว่า ถ้าเข้ามาจะอ่านหนังสือเพียง ๒ - ๓ ตัวนี้เข้าใจได้ว่า
ในกรณีถูกเงินนี้จะจะมีอภิมรรฐม ไม่ดีที่ห้องที่นี้และจะได้อรรถาและพระราชอำนาจที่เรา
จะใช้ในกรณีอย่างใด บ้างว่าเราเราก็มีเงินเหลืออยู่แต่ของมีชัยบุญก็จะเสียไม่
รับมาลก็จะพระราชอำนาจแต่เรื่อง ๆ ไป ทว่าจริงหรือที่บุญจะมีลกว่ามีมา
แต่ก็แล้วเรา แต่จำว่าไม่คิดที่จะมาเงินแล้วแต่แล้ว เราจะมีชีวิตในทางกิจการ
และในทางคดีนี้ เพราะเหตุว่าเมื่อตราและพระราชอำนาจแล้วเราก็ไม่สามาร
จะเลิกอะไรได้ ในการที่พอรับเรื่องที่ว่า ถ้ามีอะไรที่ไม่ใช่เพราะฉะนั้นเราก็เสนอ
พระราชบัญญัติมา แล้วไรดีได้ แล้วมันเหมือนว่าเราจะไม่รับ ถ้าเราเสนอ
แต่ร่างพระราชบัญญัติแล้ว เราก็ได้มีมาจัดการหรือจะพิจารณาแล้วโลกาให้
มาคิดได้เช่นคดีนี้ ได้แก้ไขแก้ไขแล้วแต่อย่างไรก็ดีในบางกรณี แล้วเราก็
จะได้ออกแบบออกมา การออกแล้วพระราชอำนาจ สิบห้าวัน ๆ ของสมาชิกนั้น
ก็ได้ออกไป เพราะฉะนั้นมันก็จะเห็นว่าจึงจะแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องเงินเกี่ยวกับ
การจะแก้ไขเรื่องไว้ก็ตาม แต่ในการที่จะออกมาแก้ไขใช้เหตุผลเงิน ที่มีหน้าที่
ความในสิ่งที่หวังคือว่าเงินจะไว้กับมรรฐมไม่ได้อยู่แล้ว จึงอยู่ได้ เป็นการคิด
ออกมาเพราะว่ารัฐบัญญัติอำนาจรับมาลตราพระราชอำนาจได้ แต่จะต้องตรา
ให้ถูกต้องกับภาวะของเหตุการณ์ และต้องเป็นเหตุการนี้เงินเงินสิ่ง ๆ ไม่ใช่ตรา
ล่วงหน้าไว้โดยไม่มีเหตุผลเงินก็ออกว่าเงิน (เพราะว่าถ้าแล้วแต่การคิด
ผู้ไม่ออกแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายนนี้แล้ว พอวันที่ ๒๔ มิถุนายนเปิดสภา ๆ ก็
มาบอกว่าการเงินไม่สามารถจะคิดต่างที่ ๒ วันเท่านี้เอง อย่างที่ไม่เป็นขึ้นมาแล้ว
ดีรู้สึกว่าการ จะไม่มีคดีในผู้อย่างนี้เรื่อย ๆ ไปแล้วเราก็เป็นสภา ๆ บท ๆ
เกิดขึ้นที่หนึ่งสำหรับกิจการบ้านเมืองพระราชอำนาจ ผิดกันให้มาลออกพระราช
อำนาจได้ตาม เหตุการณ์การนี้คือว่า และในการนี้ก็มีเราได้ได้เงินงกันแล้ว

เราจะรักใคร่กันฉันท์กับระเบียบอีกเล็กน้อย เราจะชอบถ่ายไม่ทัน ไม่ถ่ายจะไม่ได้อะเสียความรู้สึก
สิทธิ์ของวันฉันท์คุณ ขอให้ท่านดูเด็กวันฉันท์คุณปรบ ๖.๑๕ และเพลงที่รักวันฉันท์คุณที่ผูกคิด
ประโลมปลั่งจิต เวลาที่ใช้รักฉันท์อะไรก็ตาม ท่านนายกรัตนเมธีว่าไม่เกี่ยวข้องสิทธิ์ของราษฎร
ก็ถูกตลอดไปเลยอันยี่มาจ ท่านก็ขมขาน จะระดมของราษฎรแล้วเป็นอะไร เราสละสิทธิ์
บ้างเพราะกลัวมัน เราจะไม่ได้อันขมขาน ในขมขาน เราต้องสละอะไรทั้ง
ชีวิต เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาธิทั้งหลายไปช่วยเขาเสียเถิด ในเรื่องเดือนนั้นเขามี
สัญญาบางอย่างที่ถ้าแก่จะว่าลวงรู้เขามาไม่ จึงกลัวเสียให้ท่านสมาธิไปช่วยพิจารณาว่า
คุณและเรื่องที่ได้รู้ก็มีมากมายแล้ว ขอท่านสมาธิคิดต่างว่าช่วยรักใคร่ แต่ความจริง
เราก็พูดกันไว้มาจนแล้ว เพราะฉะนั้นขอเขามาเสียเถิด

มีนายวิชาญ

มีนายวิชาญ : ขอไม่ให้มาประชุมวันฉันท์ ไปดูได้เรียนตามบ้านเป็นการที่ว่าง
เพราะเขาไม่มีหน้าที่อะไรจะอะไรเป็นอันไร เพราะมาประชุมแล้วเขาไม่มี หน้าที่การ
อะไร ถ้าไม่มาประชุมก็

มีนายวิชาญ : ขอ

มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็น

มีนายวิชาญ : ขอ

มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย
มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย

มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย
มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย

มีนายวิชาญ : ขอ

มีนายวิชาญ : ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย ขอไปเป็นด้วย

นายไป-ระ สมหาทร วัฒนศรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอ
แปรศักดิ์ภายใน 5 วัน

ใบมีสมาสาคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : แปรศักดิ์ภายใน 5 วัน

วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุบัญญัติว่าด้วยกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481 พุทธศักราช 2487 พุทธศักราช 2487
ของรพมวล.

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ที่ระกอบร่างพระราชบัญญัติอนุบัญญัติว่าด้วยกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481 พุทธศักราช 2487
พุทธศักราช 2487

หลักการ

เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช
2481 พุทธศักราช 2487 ขึ้นไว้บังคับเฉพาะคราว / ให้แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะคราว
1/111 เพื่อสภามุแทนราษฎร อภิมนตรี ตามมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
เหตุผล

ตามที่ได้นำพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช
2481 พุทธศักราช 2487 ขึ้นไว้บังคับแบบคราวมา ก็เพื่อให้รัฐบาลมีอำนาจขยายเวลา
การหยุดในตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดออกไปอีกได้ ในเมื่อมีพระพิการณสำคัญอันทำให้
เป็นการพ้นวิสัยหรือเป็นการขัดข้องที่จะให้มีการเลือกตั้งในขณะที่ยังกำหนดเวลานับสิ้นสุดลง
และโดยที่มีเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ทัน่วงที่มีได้ จึงต้องตรา
แม่พระพระราชกำหนด,

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนมรดกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๑ พุทธศักราช ๒๔๘๗
พุทธศักราช ๒๔๘๗

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนมรดกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๑ พุทธศักราช ๒๔๘๗ ความความในมาตรา ๕ ๒
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนมรดกพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๑ พุทธศักราช ๒๔๘๗ พุทธศักราช
๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป.

มาตรา ๓ ให้โอนมรดกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด
พุทธศักราช ๒๔๘๑ พุทธศักราช ๒๔๘๗.

.....
.....

(สำเนา)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๖๑
พุทธศักราช ๒๔๖๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
ลงผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๖๔)

อาภิชัยพิทยอภา
ปรีดี พนมยงค์

คร่าว ๆ และ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๖๗
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๖๑
และโดยที่มีเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ทัน่วงที่มีได้
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้.

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า "พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๖๑ พุทธศักราช ๒๔๖๗"

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป.

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธ
ศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน.

"มาตรา ๗ สมาชิกสภาจังหวัดในหมู่ในตำแหน่งใดคราวละสี่ปี แต่ถ้ามีสิทธิครบ
ห้าสิบอันดับให้เป็นการพ้นวิสัยหรือเป็นการขาดซึ่งจะให้มีการเลือกตั้งในขณะที่ยังขาดเวลา
สี่ปีสิ้นสุดลง จะตราพระราชกฤษฎีกายกตำแหน่งเวลานั้นออกไปอีกคราวละไม่เกินหนึ่งปีก็ได้
หากพบใบกำหนดเวลาเกินเวลานั้น พรรคการเมืองเปลี่ยนแปลงไป จะตราพระราชกฤษฎีกาให้
ตำแหน่งว่างนั้นเป็นตำแหน่งว่างในคราวหนึ่งเวลาใดก็ได้."

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือก
ตั้งสมาชิกขึ้นแทนโดยเพิ่มตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียง
เท่ากับกำหนดเวลาของผู้ซึ่งแทน.

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงก่อนกำหนดถึง ราวออกตามวาระไม่เกินหกเดือน
จะไม่เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้"

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาความพระราชกำหนดนี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

สำเนาฉบับถูกต้อง

นายโป - ระ สภาทวาร รัตนศรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ เพื่อให้การได้ เบนไปทางอาคารฯ ๕๐ เบนเดิยวคิมกับที่กล่าวแล้วเมื่อที่

ความมุ่งหมายก็ เพื่อให้รั้วมีอาณาเขตขยายเวลาการรั้วในตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดออกไปอีกได้ ในเมื่อมีทรัพย์สินสำหรับเข้าทำให้เป็นการทันสมัยหรือเป็นการตัดต้องที่จะให้มีการเลือกตั้งในขณะที่ยังขาดเวลานั้นสิ้นสุดลง และเพื่อให้ขยายเวลาออกไปได้อีก.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ก็คนจะพิจารณาต่อไป ฉันขอทราบว่าเป็นองค์ประชุมหรือเปล่าในเวลานี้.

ประธานสภา ฯ : ที่ไม่ออกเสียงก็มีไม่ทราบ ที่ออกเสียง 30 กับ 27 ก็เป็น 57 แล้ว ผู้ที่ไม่ออกเสียงอีก ๒ รวมทั้งประธานและรองประธานเป็น ๘๓

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ที่ฉันเรียนนั้นหมายความว่าถึงการประชุมต่อไป เพราะมีสมาชิกออกไปกันบ้างแล้ว.

ประธานสภา ฯ : เพื่อให้หมดความห่วงใย ขอให้เจ้าหน้าที่นับเจ้าหน้าที่นับแล้วประกาศว่ามีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม 65 คน

ประธานสภา ฯ : มีทั้งหมด 65 คน เบนองค์ประชุมแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอให้ลงมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอเปิดอภิปรายต่อไปเสียก่อน มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควมเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรูดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือ 44/คน 17 คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควรมีคดีปราย ต่อได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภา ฯ : เมินต้นเปิดอภิปรายต่อไป นายทองอินทร์ ฯ พู.

16.06 น.

นายทองอินทร์ สุริยพันธ์ (อนุสรราชชาติ) : มีผลที่ฉันจะได้อ้างอิงในปัญหา
เรื่องนี่ก็คือว่า เพราะเหตุที่คณะองคมนตรีไทยจึงได้มีไว้ในคราว เสมอพระราชาธิบดี
ยังมีในสมัยประชุมสภา ฯ ที่แล้วมา เพราะเหตุว่าเมื่อต้นต้นมาประชุมสภา ฯ
ในเดือนพฤศจิกายนและต้นเวลาดังนั้น ได้มีท่านรัฐมนตรีบางท่านได้ยื่นข้อสมาชิกสภา
เทศบาลเขมรนั้นเขมาว่าอย่างไร ๆ ก็จะต้องมีการยึดอายุสมาชิกสภาเทศบาลและ
สภาจังหวัด หรือกิจการนั้นเป็นแห่งประจักษ์ชัดแล้ว เราจะได้อ้างอิงว่าสมาชิกสภา
แห่งสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีการยึดก่อนนั้น และก็มีเหตุผลที่จะอ้างถึงการยึดอายุสมาชิก
สภาจังหวัดและสมาชิกเทศบาลเหมือนกัน และในคราวนั้นความที่รัฐบาลไม่ได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติขยายความในคำแห่งสมาชิกสภาในสมัยประชุมที่แล้วมานั้น เป็น
เหตุให้เกิดความเคลือบแคลงแห่งร้ายแรง ที่ว่าเสียเปรียบอย่างไรก็คิดว่า สภา
เทศบาลทุกแห่งได้เตรียมการเลือกตั้ง และในการเตรียมการเลือกตั้งนั้นท่านเขมา
เข้าใจว่าเมื่อกองกระทำที่จ่าย เขมรก็หมดกล้อยตัวออกไป ในการที่เตรียมการ
เลือกตั้งนั้นเจ้าหน้าที่แห่งเทศบาลต้องพำนักมีผู้มิใช่จะเลือกตั้งกองประจำส่วไว้ในสถานที่
ที่เลือกตั้ง แล้วจึงมีไว้ในที่เขมาเขมาอีก และนอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ได้เตรียมสถานที่
ที่จะลงคะแนน ได้เตรียมการทำคูหาและนอกจากนั้นได้เตรียมการสมัครเลือกตั้งกันแล้ว
และท่านลองคิดดูว่าถ้าประ เสนอให้เขมาเขมาสมาชิกเทศบาลที่มีเทศบาล และแต่ละเทศบาล
นั้นได้จัดการประจำส่วเลือกตั้งและแต่ละเทศบาลนั้นได้มีการประจำส่วเลือกตั้งแล้ว
ทั้งสิ้น แม้กรุงเทพฯ ซึ่งรับผิดชอบโดยตรง เขมาได้ไปปล่อยประละเลยหน้าที่อันควม
กระทำ เมื่อจะยึดก็ยึดในสมัยประชุมที่แล้วมา เมื่อสิ้นยุคแล้วก็เลือกตั้งต่อไป นี้

กระทำไปคล้าย ๆ กันว่าจะมีการปราณีประนอมอะไรผู้หนึ่งผู้ใด งานของสภาภาวะสงคราม
 ท่านพูดแต่ว่างานทุกอย่างต้องทำให้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง อย่างนั้นอย่างนี้ แล้ว
 ทำไมจึงปล่อยให้เจ้าหน้าที่ต่างจังหวัดตั้งเครื่องเคาะเลือกส่งสมาชิกสภาจังหวัด เข้าร่วม
 การเลือกตั้งสภาเทศบาลอีก ขอให้ถือความมีสิทธิเลือกของราษฎรกรุงเทพฯ นี้เอง
 ก็แสนคน และยังมีชนชั้นน้อยก็ถึง 3 ชุด และเชียงใหม่มีอยู่ถึง 300,000 คน
 คนที่เขียนมติ-สัญญาสิทธิ 300,000 คนนั้นเท่าไร เสียเวลาเท่าไร ระหว่างนั้นเจ้า
 หน้าทีเทศบาลเตรียมการใหม่ หมายความว่าโดยที่เทศบาลกรุงเทพฯ นี้มีสัน
 สมภิบาลเขตเลือกตั้งที่ ๒ ได้เลข 7 ในระหว่างนั้นก็ให้เตรียมการโดยทั่วไปก็ถนน
 และทั้ง ๆ ที่ในระหว่างนั้นก็ทำตัวก็ยืนต้นแบบคนหยุดแล้วว่า รัฐบาลจะเสนอพระราชบัญญัติ
 ปรึกษากฎหมายในตำแหน่งสมาชิกสภาในสภาจังหวัดและสภาเทศบาล เราละละนั้นเรื่อง
 ปัดขยอนมาคิดถึงพระราชบัญญัติพระราชกำหนดที่เราได้ยามบางข้อก็มี แต่ว่า
 อะไรเป็นเหตุถูกเงินอะไรเป็นเหตุถูกเงิน เมื่อมีมาประชุม และสมาชิกทั้งหลาย
 ที่มาประชุมก็คงจะรู้แล้วว่า ในขณะที่เราประชุมกันนั้นเราได้ยินข่าวลือที่ว่าทาง/
 ไร ๆ รัฐบาลคงยึดอายุ สภาเทศบาลและกรณีเช่นนั้นก็ยังปล่อยให้มีการทำข้อสิทธิเลือก
 ตั้ง เตรียมที่ลงคะแนน บดอบให้มีการสมัครกันทางไปโดย ความรีบร้อนจนเหล่านี้ใคร
 เป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลทำไปแล้วก็กลับโยนความผิดนี้ให้แก่สภา ฯ ให้อนุมัติพระ
 ราชกำหนด ก็รัฐบาลจะแก้ว่าอย่างไร แล้วทำไมปล่อยล่วงเลยมาจนกระทั่งบัดนี้ ทำ
 ไม้อายุสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยึดได้ ทำไมจึงไม่ยึดอายุสมาชิกเทศบาลซึ่งเวลานั้นใน
 ขณะนั้นความมีป่วนและสถานการณ์เช่นนั้นก็รู้แน่แล้วว่าอย่างไร ๆ ก็เลือกตั้งสมาชิก
 เทศบาลไม่ได้ ก็เมื่อเป็นดังนี้แล้วก็ไม่ควนที่จะปล่อยให้การรักษารัฐธรรมนูญต้องเฉื่อย
 ช้าไป ถึงแม้รัฐบาลจะได้ออกออกมาแล้วว่าจะยึด และในสมัยนั้นเป็นสมัย
 ประชุม ท่านก็ถือว่าท่านจำเป็นจะต้องรักษาความศักดิ์สิทธิ์ความหมายครา ๕๒ ทำไม
 ท่านไม่เสนอไปปล่อยให้สมัยประชุมสิ้นสุดไปแล้วปล่อยให้สภาพระราชกำหนดจึงไม่
 และจะได้สั่งให้ตั้งจึงมีขึ้นกับความแปลกที่กล่าวมาแล้ว แม้จะได้

คนเนเสียมาแล้วก็ตาม และพระราชบัญญัติพระราชกำหนดอื่น ๆ หลัง ๆ อีกด้วย

นายไป - ระ สมาหาร รัตนศรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้
 รัฐบาลขอรับสารภาพว่าน่าจะผิดเป็นเช่นนั้น แต่ทว่ารูปการนิตแดงให้เห็นว่า
 รัฐบาลได้พยายามทำทุกอย่างตรงไปตรงมา ในขั้นแรกคงลงใจเด็ด เราส่งไปแล้ว
 พายหลังจวนจะถึงกำหนด เจ้าหน้าที่ที่รักษาความปลอดภัยนั้นเองบอกเรา ในหลาย
 จุดที่มีสิทธิไปรวมกันนั้นไม่มีร่องความปลอดภัย รัฐบาลคิดว่าเราเสียเงินนิดหน่อย
 ดีกว่าเสียชีวิต เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเขาไม่มีร่อง เช่นนั้น เราจะทำกรรม
 ความเป็นของเราไม่ได้ จึงได้เปลี่ยนคืออีกอายุ แต่ว่าถ้าพูดถึงเงินที่เสียไปเท่านั้น
 ถ้าพูดถึงความเสียหายก็เสียหายไม่ข้างแค่นี้มาก แลถ้าเลือกจริง ๆ เขาก็เสียตาย
 หลายแสน แต่รัฐบาลคำนึงถึงชีวิตมากกว่า เราต้องถ่วงความปลอดภัยของชีวิต
 เสวยควร เลี้ยงก็ไม่ใช่เลือกจุด ๆ เถียว เป็นหลายจุดที่มีสิทธิไปรวมกันอยู่
 เจ้าหน้าที่เขาถนุยืนว่าไม่ปลอดภัย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็น

ประธานสภา ฯ : เมื่อเมื่อผู้ใดมีความเห็น อันผลไม่ตีประมุขวิสามัญ
 ผู้ใดมีความเห็นหรือการแห่งร่างพระราชบัญญัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
 พระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481 พุทธศักราช 2487 พุทธศักราช 2489
 ขอให้ไปรคยถมือชั้น

สมาชิกยกมือ 35 คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยถมือชั้น

สมาชิกยกมือ 15 คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันรับหลักการ ส่งถ้มาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายไป - ระ สมาหาร รัตนศรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอ

ส่งถ้มาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชอำนาจแก่โจ้เพิ่มเติม

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘6 พุทธศักราช ๒4๘7

พุทธศักราช ๒4๘7

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรอนุมัติพระราชอำนาจแก่โจ้
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘6 พุทธศักราช ๒4๘7 ตามความ
ในมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
อำนาจแก่โจ้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘6 พุทธศักราช ๒4๘7
พุทธศักราช ๒4๘7"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับโดยตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป.

มาตรา ๓ ให้สมุหบดีพระราชอำนาจแก่โจ้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล
พุทธศักราช ๒4๘6 พุทธศักราช ๒4๘7.

.....
.....

(สำหรับ)

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘๖

พุทธศักราช ๒487

โดยพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นชัชวาลย์

และพระยาศรีสุริยราชวรานุเคราะห์

(ความประกาศฉบับที่ ๑ ตามสัญญาแห่งพระราชกรณียกิจ ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช ๒48๐)

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช ๒4๘4)

อาทิยพิทยาดำรง

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘๖

และโดยที่มีเหตุสุดวิสัยที่จะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรในทันทีแห่งปีที่ ๓

จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานอำนาจไว้โดยอาศัยอำนาจตามความ

ถ้อยแถลงมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้.

มาตรา 1 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม "พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒4๘๖ พุทธศักราช ๒487"

มาตรา 2 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตามต้นฉบับ.

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล

พุทศักราช ๒4๘๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน.

"มาตรา 14 สมาชิกสภาเทศบาลให้เป็นผู้เข้าแข่งขันเลือกตั้งราษฎรซึ่งมีบรรดาศักดิ์

เป็นข้าราชการประจำแล้วแต่ทำไม่เป็นการขัดขวางหรือเป็นกีดกันที่จะใช้โหวตเลือกตั้งใน

ที่กำหนดเวลาซึ่งมีในที่สุดลง จะพระราชกรณียกิจหรือจะพ้นจากตำแหน่งเลือกตั้งราษฎรจะไม่

เกินหนึ่งปีก็ได้ หากพ้นไปก่อนหมดเวลาเช่นนั้นหรือการไปเสียก่อนแล้วไป จะพระราชกรณียกิจ

ราษฎรซึ่งมีตำแหน่งเป็นข้าราชการเลือกตั้งในเวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้.

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ

ให้เลือกตั้งสมาชิกแทนใหม่ เห็นว่าตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่สมาชิกที่เข้ามายาแทนนั้นให้เทียบใน

ตำแหน่งที่ได้ไปจนเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งยกแทน.

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงก่อนกำหนดถึงคราวออกตามวาระไม่เกินหกเดือน

จะไปเลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้".

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกำหนดนี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม.

นายกรัฐมนตรี

สำหรับลงนาม.

นายไป - ระ สภาสาร รับผิดชอบว่าควรกระทำอย่างไร : ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะยิ่งเห็นว่าเป็นเรื่องดี แต่ว่าก็คิดว่าสมาชิกเทศบาลเมืองนี้
และสมาชิกสภาจังหวัดจังหวัด ๓ จังหวัดน่าจะ...
16.16 น.

นายวิชา เวชประสิทธิ์ (สุโขทัย) : ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มี
เหตุผลเช่นเดียวกับที่ท่านสมาชิกทั้งฝ่ายได้อภิปรายมาแล้ว ก็ เห็นว่าเป็นเรื่องดี
เดิม เพราะฉะนั้นก็ควรจะไม่ต้องอภิปรายซ้ำอีก แต่ที่สงสัยสงสัยในวิสัยกิจการของรัฐบาล
ในการที่ไปอ้างว่า ถ้าจะจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกเทศบาลก็... สภาสภาจังหวัด
ก็... อาจจะไม่ได้มีความปลอดภัย โดยแท้จริงว่าประชาชนอาจจะสิ้นชีวิตในการที่จะ
มาทำการเลือกตั้ง แต่ก็มีข้อเท็จจริงอยู่... การหนึ่งที่จะลดการเขียนได้ที่มีประชุมก็ได้
พบว่า วิสัยกิจการของรัฐบาลนี้ไม่ได้มีความปลอดภัยในแง่หนึ่งอย่างมาก คือในขณะที่
มีรัฐบาลได้ประกาศเลื่อนอายุสมาชิกเทศบาลไว้เสียหนึ่งปี แต่ว่าในเวลาเดียวกันนั้นใน
เทศบาลก็เกิดมีคำสั่งมีเรื่องยุ่งเหยิงโดยคณะเทศมนตรีกับสมาชิกไม่ลงรอยกัน แล้ว
เรื่องถึงกระนั้น คณะที่ปรึกษาก็ได้สั่งในการที่จะให้ยุบสภาเทศบาล เพราะฉะนั้นจึงสงสัย
ว่าในขณะที่ท่านคิดว่า เหตุการณ์ฉุกเฉิน และมีเหตุผลเช่นไร ในการที่ไปสั่งให้ยุบแล้วให้
มีการเลือกตั้งใหม่ เพราะว่าในภาวะของจังหวัดสุโขทัยก็เห็นจังหวัดซึ่งได้รับอันตราย
ใกล้เสียจนอยู่เหมือนกัน คงที่มากกว่าในการยิงเรือตอร์ปิโด ประชาชนก็มีส่วนได้รู้ได้
เห็นในเรื่องเช่นนี้ เพราะฉะนั้นก็ควรจะไม่ต้องเลือกตั้งเทศบาลแล้วความปลอดภัย
อาจจะไม่เกิดขึ้น อันยังสงสัยและไม่เข้าใจเลยว่าเป็นทางแห่งรัฐบาลซึ่งมีความหวังที่จะ
จัดการให้มีการเลือกตั้ง... หมายความว่าเป็นการสะดวกอย่างหนึ่งเพื่อได้มีการเลือก
แห่งหนึ่งแล้ว ก็ควรจะได้มีการเลือกกันทั่ว ๆ ไป ในการที่จะได้เลือกกันเช่นนี้
ไม่ว่าท่านจะไม่มีส่วนได้เสีย ความจริงอันอยู่เบื้องหลังที่ได้เทศบาลเหมือนกัน
แต่ฉันไม่มีความเห็นด้วยในกรณีที่จะได้ยกเลิกอายุต่อไป.

ประมาณเวลา ๓ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแตกต่างอื่น จึงขอได้ประชุม
วิฉิน ผู้ใดเห็นว่าควรรับมติกรรมแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ ๒๖ นาย

ประมาณเวลา ๓ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น.

สมาชิกยกมือ ๒๕ นาย

ประมาณเวลา ๓ : เห็นว่าไม่ประชุมรับมติกรรมแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ไว้พิจารณาต่อไป จึงงดการประชุมต่อไป.

นายไป - ระ สภาจาร วัฒนศิริว่าที่เลขาธิการของสภาไทย - ส่งสัมมา-
วิจารณ์ลงมือ ชุดที่ ๑

ประมาณเวลา ๓ : ส่งสัมมาวิจารณ์สภาชุดที่ ๑ แปรมติด้วยใบที่ ๓

นายไป - ระ สภาจาร วัฒนศิริว่าที่เลขาธิการของสภาไทย : แปรมติ
นายไป ๕ วัน.

ประมาณเวลา ๓ : แปรมติด้วยใบที่ ๖ วัน

เรื่องที่มีที่สภาก่อนหน้านี้แล้ว จะต้องมีร่างระเบียบแก้ไขไม่ได้ เพราะ
บทลงโทษอาจจะมีโทษไม่เกิด เพราะฉะนั้นขอแก้ไขร่างชุดนี้ใหม่ เลื่อนไปประชุม
ในวันหน้า.

ได้ประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.เลิก.

๐๑๑๒
๑.๘๗
๑๗๖๘
๑๗๖๘
๑๗๖๘
๑๗๖๘
๑๗๖๘
๑๗๖๘

ผู้ตรวจบัญชี

นาย โสภณ วัฒนคุณ
ผู้ช่วยฯ

[Handwritten signature]

นาง สมศรี วัฒนคุณ

[Handwritten signature]

ผู้อำนวยการสำนักงานฯ

ผู้อำนวยการสำนักงานฯ